

SAFARIMAGASINET

TROFÆ

Tidsskrift for
Nordisk Safari Klub
19. årgang
Nr. 4 · Maj 2011

Trofæmuseet på Valdemars Slot er næsten fordoblet. Kom forbi i sommer!

Safarimagasinet Trofæ

19. årgang · Nr. 4 · Maj 2011 · ISSN-0908-3952

Redaktion

Ansvarsh. redaktør Nils Holger Ellekilde · Mindelundsvej 45, DK-5240 Odense NØ
Tlf. 66 10 93 43 · Tlf. 29 16 60 09 · E-mail: editor.trophy@gmail.com

Hjemmeside, annoncesalg- og indlevering

Erik Klitgaard · Åstrup Strandvej 66, Åstrup Strand, DK-8541 Skodstrup
Tlf. 24 81 29 31 · Skype: erik.klitgaard3 · E-mail: eklit@live.dk

Lay-out og grafisk produktion

Grafisk Center Langeskov A/S · Jernbanegade 7, DK-5550 Langeskov
Tlf. 63 38 39 40 · E-mail: michael@gcl.dk

Udgivelser i 2011

Medio februar, marts, april, maj, september, oktober, november og december.

Deadlines: Redaktionelt stof: 5 uger før udgivelsen.

Indlevering af annoncemateriale: 3 uger før udgivelsen.

Annonceordrer: 4 uger før udgivelsen.

Nordisk Safari Klub

www.safariklub.org

Sekretariatet

Else Breith · Klaksmøllevej 24, Korning, DK-8700 Horsens
Tlf. 75 67 33 77 · Fax: 75 67 44 77 · E-mail: info@safariklub.org
Kontortid: Kl. 8.30 – 11.00

Trofæopmåling

Sten Breith · Klaksmøllevej 24, Korning, DK-8700 Horsens
Tlf. 75 67 33 77 · Fax: 75 67 44 77 · E-mail: breith@post7.tele.dk

Bestyrelse

Formand: Jens Kjær Knudsen · Blindgyden 5, DK-4622 Havdrup
Tlf. 70 22 04 86 · Fax: 70 70 21 42 · Mobil 40 58 04 82
E-mail: jens@kjaerknudsen.dk

Sten Breith · Klaksmøllevej 24, Korning, DK-8700 Horsens
Tlf. 75 67 33 77 · Fax: 75 67 44 77 · E-mail: breith@post7.tele.dk

Dan Poulsen · Søndervænget 1, DK-5871 Frørup
Tlf. 65 37 17 62 · Mobil 40 30 42 04 · E-mail: dan-358@hotmail.com

Preben Nielsen · Vestre Landevej 55, DK-6800 Varde
Tlf. 75 21 21 09 · Mobil 20 16 83 09 · E-mail: sauer200@mail.dk

Steen Nielsen · Fløjterupvej 18, DK-2690 Karlslunde
Mobil 20 28 30 06 · E-mail: steen@tiscali.dk

Ulrik Steen Nordhagen · Fjordager 24 · DK-9560 Hadsund
Tlf. 98 57 27 30 · Fax 98 57 27 30 · Mobil 26 84 22 72 · E-mail:info@usno.dk

Lars Storgaard · Hovedgaden 50, DK-8860 Ulstrup
Tlf. 40 25 83 20 · E-mail: storgaard@diana.dk

Kim Holmgaard · Nakke Kirkevej 16, DK-4581 Rørvig
Tlf. 59 91 80 45 · E-mail: kilamabo@hotmail.com

Henning Olsen · Eskærvænget 37, DK-5700 Svendborg
Tlf. 21 63 66 21 · E-mail: ho@buhlsjagtvejers.dk

Udvalg

Skydeudvalget – formand: Preben Nielsen

Aktivitets- og udstillingsudvalget – formand: Steen Nielsen

Mediaudvalget – formand: Jens Kjær Knudsen

Museumsudvalget – formand:

Jens Foldager · Overholm 22 B, Hatting, DK-8700 Horsens
Tlf. 75 65 35 02 · E-mail: foldager@foldager.com

Vedr. forsikring – Erik Ahlmann-Larsen · Langebakken 3, DK-2960 Rungsted Kyst
Tlf. 45 86 06 11 · Fax: 45 86 15 20 · E-mail: tedeum@tedumvin.dk

Kontaktpersoner i Norge

Syd: Per Strandbakken · Nordre Elvegt 18, N-1500 Moss
Tlf. 0047 69 25 50 61 · Mobil 0047 97 14 82 81
E-mail: strandbakken@moss.online.no

Nord: Jens Aksel Kjær · Planetvejen 297, N-9024 Tomasjord
Tlf. 0047 77 63 18 59 · E-mail: breivik.kjaer@online.no

Vest: Håkon Kyllèsø · Lyngholen 18, N-4324 Sandnes
Tlf. 0047 90 97 60 58 · E-mail: hakon@sofaliv.no

Kontaktperson i Sverige

Dan Fridh · Bjällerupsv. 85, 245 92 Staffanstorps
Tlf. 0046 46 256817 · Mobil 0046 709 547917 · E-mail: dan.fridh@telia.com

Kontaktperson i Finland

Aatos Niemi · Kärpantie 13, 27800 Säykylä · Tlf. 00358 286 70 608

Forsidefoto: Sneged fra trofæmuseet. Foto Anders Riis.

Ud af busken

Når hovedjagtsæsonen er forbi både herhjemme og i de fleste europæiske lande, starter messesæsonen.

Der er store traditionelle jagtudstillinger i de fleste lande, og det er en positiv og stor oplevelse at møde frem.

I Tyskland er der to store messer. Den ene i Dortmund, den anden i Nürnberg. Dortmunder messen hedder Jagd und Hund og er en international messe for jagt og fiskeri og foregår i de store Westfalenhallen i Dortmund.

Det var i år fra den 31. januar til og med den 5. februar. På Dortmunder messen er også jagtrejsebranchen rigt repræsenteret, og man kan finde mange gode tilbud. Adskillige af Nordisk Safari klubs medlemmer finder derned hvert år.

Den store IWA messe i Nürnberg foregik i år fra den 11. marts til og med den 14. marts, hvor Trofæ i år gjorde et besøg. Se artiklen sidst i bladet. IWA messen er en decideret våben og jagtudstyrsmesse og hertil også combat og defense med automatvåben, skudsikre veste med mere, men jagten fylder de 90 procent.

Desværre skal man være grossist, forhandler, presse eller på anden måde være fast tilknyttet branchen for at få adgang.

Men så kan man blive herhjemme og få en god oplevelse som ved den store jagtudstilling i Ålborg eller som den sidste weekend i april i Hillerød. Disse to store udstillinger en i Jylland og en på Sjælland, som af arrangørerne planlægges til at foregå i de år, hvor den landsdækkende jagtudstilling i OCC i Odense ikke bliver afholdt.

Og endelig kan man gå og glæde sig til de Game Fair eller Country Fair, der som regel afholdes om sommeren både herhjemme samt i Norge, Sverige og især i England.

Mød andre jægere, og få inspiration til rejser og meget andet.

Trofæ ligger lidt stille i sommerperioden. Vi udkommer som altid 8 gange om året, og efterårets blade vil komme til sept. – okt. – nov. – og dec.

Sidste års trofæopmålinger offentliggøres efter planen i septembernummeret.

God sommer til alle!

Nils Holger Ellekilde

INDHOLD

Maj 2011

4 Det lille røde punkt og ulven

Om ulvejagt i Bosnien af Ole Garsdal

10 Europas største trofæudstilling

Om tilføjelsen af Ole Augustinus' samling
Af Nils Holger Ellekilde

14 Bjørnejagt i Slovenien

Af Wilmar Ehlert

20 Udefra

22 Afrika for første gang

Af Dan Saugstrup

32 Jagtrapporter

Rusland – Skotland – Sydafrika

34 John Alexander Hunter – del 2

Af Ib Nordentoft Andersen

42 Den danske Jensen

Våbentest af Knud Erik Jørgensen

47 Månedens ammunition

Af Knud Erik Jørgensen

48 IWA International våben og udstyrsmesse

Af Nils Holger Ellekilde

52 Klubsider

Nu kan du følge NSK på Facebook

www.facebook.dk/Nordisksafariklub.dk

facebook

Side 4 Ulvejagt

Side 14 Bjørnejagt

Side 42 Riffeltest

Side 48 IWA-messen

Det lille **røde punkt** og

ulven

Tekst og foto Ole Garsdal

Som flittig læser af Trofæ er det vel blevet min tur til at berette om en af mine sidste ture. Det hele startede for ca. 25 år siden, da jeg for første gang rejste på jagt i udlandet. Det har siden da draget mig at rejse og jage under andre forhold end de vante. Dette at møde andre jægere, dele erfaringer med dem og jage nye vildtarter, har siden hen ført til flere jagtrejser. Denne rejse skulle

blive til nr. 40 og jagtland nr. 20, som skulle føres til listen. Under disse rejser har jeg ofte måtte sande H.C. Andersens ord: »At rejse er at leve«, og kan man så også komme lidt på jagt samtidigt, jah, så er livet »slet æt så ring endda.« Jeg er bosiddende i Litauen, hvor der er chance for at nedlægge ulv, men efter mange års venten på chancen, havde jeg fået lyst til at prøve noget mere effektivt. Det skulle

blive spændende at besøge Bosnien, hvor chancerne skulle være bedre for at nedlægge ulv. I Litauen er de chancer, du får til ulv, mere tilfældige og kommer ofte under vinterens drivjagter. Der skal derfor en del held til, hvis man vil have dette smukke trofæ ført til samlingen.

Dag 0 – Rejsen starter

På en kold, blæsende søndag sidst i februar 2011 sad jeg i Vilnius lufthavn og skrev sms til mine venner. Jeg håbede, at mindst et par stykker bare var lidt misundelige på mig – jeg havde nemlig bestilt en jagtrejse hos Diana Jagtrejser og var på vej til Bosnien for at prøve kræfter med ulven – en værdig modspiller. Inden afrejsen havde jeg været i kontakt med Allan, som er tidligere FN major og har boet i Bosnien siden krigen. Allan skulle være min vært og tolk under jagten. Jeg havde spurgt til de forhold, der skulle jages under og fundet ud af, at man jager om natten, hvor man venter ved bait fra highseats. Allan havde dog fortalt mig, at forholdene var svære i år, da der ikke var sne og derfor et begrænset udsyn, men jeg er født optimist og glædede mig over DMIs hjemmeside, som lovede sne og ned til minus 15 graders frost under mit ophold.

Efter ankomst til tiden og problemfri toldbehandling af våben gik turen endelig mod Sjemec og hotellet Borike, som ligger midt i det distrikt, som jeg skulle jage i. Der var god tid til at spørge til de lokale forhold under den to timers køretur fra Sarajevo.

Jeg kunne genkende mange af de forhold, som var gældende i starten af 1990'erne i Litauen, dog havde vi undgået krigen, som havde sat dybe, blødende spor her i det tidligere Jugoslavien. Allan fortalte, at vi skulle bo på et gammelt hotel, hvor den nu afdøde præsident Tito havde slået sine folder. Præsidenten havde i sine velmagts dage såmænd også jagtet både bjørn og ulv i distriktet, hvor jeg skulle jage. Hotellet får ikke mange stjerner for deres velkomst service – alt var lukket, men Allan havde heldigvis en nøgle, sådan at vi selv kunne låse os ind og få os installeret i værelserne. Det havde været en lang og anstrengende dag. Det kan tage tid at rejse fra det ene hjørne af Europa til det andet. Vi nåede dog at stjæle et par øl i baren, inden vi gik i seng.

Dag 1 – Jagten begynder

Jagten skulle starte mandag aften, og vi

mødtes til morgenmad kl. 09.00, hvor hotellets personalet var kommet på plads, og alt var i den skønneste orden. Servicen var perfekt under disse gamle og slidte forhold, som man stadig finder i dele af Østeuropa. Allan fortalte, at han havde haft en gæst fra Østrig ugen før, og at det var lykkedes ham at skyde en enlig tæve ulv på jagtens sidste dag. Ulven var 4 år gammel og vejede 46 kg. Jeg ville blive afhentet af guiden kl. 16, og vi skulle jage fra den samme highseat, hvor de havde nedlagt ulv ugen før, da dette sted var det mest besøgte af ulvene.

Efter det solide morgen måltid gik jeg igen til køjs for at prøve at sove lidt, men det er svært at sove på forhånd, og spændingen omkring det uvisse ved jagten holdt mig vågen. Jeg var klar over, at det ville blive en lang nat, og det var allerede begyndt at sne – DMI er en dejlig ting.

Guiden Radoslav kom som aftalt kl. 16.00, og vi tog hans Niva op til et andet highseat end planlagt. Undervejs stoppede vi og lavede et test skud med min 7mm Rem Mag. Den skød som forventet. Vi forlod bilen og gik de sidste 5-600 meter op til highseatet, som var af meget høj standart. Det var isoleret, nye thermo vinduer, briks med sovepose og sidst men ikke mindst var der et pissoir med afløb ned i en 100 liters olietromle, som var gravet ned. Radoslav sad sammen med mig den første time og gik så hen for at sove. Jeg skulle vække ham, når jeg ville have en lur, kl. 03.00 var jeg mør. Der havde ikke været ulv, men rævene havde stået for underholdningen hele aftenen. Jeg var lige ved at

finde Blaseren frem, da en ræv var hoppet op på baiten, jeg havde ikke bemærket, at den var kommet ind på foderpladsen, og da kikkerten gled hen over lysningen, så den store han ræv ekstra stor ud, som den stod der oven på grise kadaveret.

I de tidlige morgentimer indtog ravne igen foderpladsen for at æde videre, hvor

13 timer i et jagttårn, så ...

Ulvene tog mange får i området

rævene slap – vi pakkede sammen og tog turen tilbage til hotellet, hvor Allan ventede ved morgenmadsen. Efter et par timers snak og en skideballe til hoteldirektøren, blev der igen fyret op for varmen. Undskyldningen var, at fyrbøderen på aften skiftet ikke var mødt på arbejde i går, så der var ingen, som havde stoppet brænde i fyret siden i går eftermiddag. Støbejernsradiatorerne var efter hånden blevet kolde, og udenfor var der minus 10 grader, men

KOM ENDNU TÆTTERE PÅ MED LEUPOLD - STIL SKARPT HELT NED PÅ 5 METERS AFSTAND

Verdens største sigtekikkertproducent opgraderer i år sine fantastiske håndkikkertserier så du får endnu mere for pengene - endnu bedre lystransmission, endnu smartere design, endnu mere ergonomisk greb og i nogle modeller endnu større synsfelt. Kun på et område har de ikke ændret: Den livsvarige garanti og den uforlignelige styrke og holdbarhed er den samme - det kan nemlig ikke laves bedre.

Som på sigtekikkerterne hvor Leupold anvender VX - I, VX - II og VX - 3 for at betegne linse kvalitet og lystransmission har håndkikkerterne nu fået præfikset BX - 2 og BX - 3 for at fortælle forbrugeren hvad han skal forvente af ydeevne.

LIVSVARIG
GARANTI

LEUPOLD BX - 2 ACADIA

Let, kompakt og ergonomisk håndkikkert med fuldt multi- og fasecoatede linser. Vandtæt gummiarmeret kikkerthus sikrer styrke og tysthed på pürsch.

Acadia-serien giver dig utroligt høj kvalitet og lystransmission med klar og naturtro farvegengivelse, til en meget konkurrencedygtig pris.

Forstørrelse x Objektiv str	Vægt gr.	højde mm	synsfelt på 1000 m
8 x 42	660	152	118m
10 x 42	670	152	111m

LEUPOLD BX - 2 CASCADES

BAK4 prismer og fasecoatede linser giver stor skarphed, suveræn kontrast og naturtro farvegengivelse selv i dårligt lys, det er Cascades varemærke.

Kombiner det med tagprismekonstruktion, ultra kompakt design, stor styrke og livsvarig garanti, og til en meget overkommelig pris, så har man en rigtig vinder.

Forstørrelse x Objektiv str	Vægt gr.	højde mm	synsfelt på 1000 m
7 x 42	650 gr	140	118m
8 x 42	650 gr	140	114m
10 x 42	660 gr	140	89m

LEUPOLD BX - 3 MOJAVE

Man tror det næsten ikke muligt, men det er lykkedes Leupolds ingeniører at forbedre den legendariske Mojave serie yderligere, det velkendte topergonomiske åbenbro design, der er så let at holde stille selv med en hånd har fået endnu bedre greb, BAK 4 prismer der er både L-Coatede for maksimal lystransmission, fasecoatede for at minimere genskin og give et sprødt, knivskarpt billede og endelig sølvnitrede koldspejlscoatninger der giver total naturtro farvegengivelse og detaljeret lys/skygge kontrast giver brugeren en fantastisk oplevelse, som man kun ser på langt dyrere mærker.

Du kan ikke få mere valuta for dine penge.

Forstørrelse x Objektiv str	Vægt gr.	højde mm	synsfelt på 1000 m
8 x 42	660	142	111m
10 x 42	690	142	100m
10 x 50	800	167	80m
12 x 50	800	167	67m

LEUPOLD
AMERICA'S OPTICS AUTHORITY®

HG Agencies

Tlf. 2015 97 34 henviser til nærmeste forhandler

skidt med det, der var godt med tæpper på værelset, og snart kunne jeg indtage min horisontale hvilestilling og faldt i søvn.

Der står 1-0 til ulvene.

Dag 2 – Kan vildsvin gå på 2 ben?

Afgang kl. 15.30 til et andet highseat, hvor der var udlagt nyt bait for 2 dage siden. Gårdagens plads havde Radoslav ikke megen tiltro til, da der var for mange ræve. Mange ræve betyder, at ulvene ikke kommer der ofte nok. Ulven tager nemlig også gerne en ræv til dessert. Kl. 16.30 er vi velankomne til highseatet, som ligger i 1.400 meters højde. Vi kunne se, at der havde været besøg på foderpladsen, efter der var kommet nyt foder. Kl. 18 er det blevet mørkt, og der kommer noget stort og sort, som jeg i første omgang troede, var en stor keiler. Jeg syntes dog, at benene var for lange, og hovedet blev holdt for højt. Og da keileren så pludseligt stiller sig op på 2 ben, bliver jeg bekræftet i min mistanke – det var en ca. 250 kg tung bjørn, der var blevet vækket for tidligt af sin lur. Nu kom den for at tage sig af retterne på foderpladsen. Den næste halve time underholder bjørnen os, og det er helt klart, at den vil tage en kulle med sig fra det kreatur, som ligger på foderpladsen. Den må opgive, også efter at den har forsøgt sig med krokodille tricket – bide sig fast og rulle rundt. Det ser meget sjovt ud, når de store bagben stritter lige op i luften, mens bamsen ruller rundt. Efter en halv times artisteri rejser

bjørnen sig pludseligt op og lytter, hvorpå den løber væk tydeligt skræmt af noget. Frem på pladsen kommer, kort tid efter, den store keiler som Radoslav havde fortalt om – jeg forstår godt, at bjørnen smuttede, for denne kleppert ville det ikke være sjovt at komme op at slås med. Den var større af krop end bjørnen og havde den typiske bison form, som store keilere har. At vildsvin æder ådsler i ny og næ kender de fleste jægere til, men at de æder så meget og så længe, har jeg ikke set før. Keileren gik 2 hele timer og åd konstant. Radoslav ville gerne have den skudt, da den jager bjørn og ulv væk. Jeg ville også gerne have hjulpet ham af med problemet, men først efter at jeg har skudt ulv. Jeg var blevet gjort klar over, at hvis jeg skød, så stoppede jagten for denne nat, så det blev ikke mig, som skulle blive den store problemløser denne gang. Jeg ventede videre på, at der skulle komme en chance til ulv.

Kl. 23.30 kommer bjørnen atter tilbage, men er meget forsigtig. Den kommer dog frem flere gange det næste par timer og snupper en luns, men skynder sig væk med det samme igen – han har tydeligt respekt for keileren, som dog ikke viser sig mere denne aften. Jeg har ladet Radoslav sove på briksen, fra vi kom og frem til kl. 02.00, da jeg er ved at gå kold. Han tager gerne over, men der kommer ikke mere vildt frem indtil kl. 05.30, hvor vi bryder op og tager hjem til hotellet og går direkte i seng.

Der står 2-0 til ulvene.

Dag 3 – Skal det lykkes denne nat?

Denne nat kom bjørnen igen og tog for sig af godterne, men der kom ingen ulv – det største problem var, at der konstant blev dannet is på indersiden af glasset i vinduerne, og at sigbarheden var dårlig, da det sneede og blæste hele natten.

Når man opholder sig 12-14 timer i et highseat efter ulv, så flyver tiden af sted, og man undrer sig over, at det til andre tider kan være længe at sidde 2 timer efter en buk på en eng eller efter et vildsvin, som æder majs på en foderplads. Men det handler vel om kampen mod en værdig modstander og om, at tankerne får lov at flyve frit, og ofte kommer svaret på de problemstillinger, som man går og roder med i den travle hverdag. Dette er ofte hændt for mig, og mine ansatte har nævnt dette faktum for mig, når jeg kommer tilbage fra en af mine ture. Om det er, fordi de gerne vil, at chefen snart rejser igen, eller det er fordi de sætter pris på mine løsninger, skal være usagt. Det er dog ikke lykkedes mig at overtale bogholderen til at bogføre mine rejseomkostninger og trofæafgifter endnu. Da vi kl. 05.00 gik mod bilen, kunne vi se, at der var gået en ulv bag om os ca. 50 meter fra, hvor vi havde siddet, surt at den ikke kom på den anden side af highseatet. Da vi ankom til hotellet, stod Allan som sædvanligt på trappen for at være den første til at høre om nattens jagt.

Der står 3-0 til ulvene.

Dag 4 – Sidste runde

Kl. 16.30 kravlede vi igen op i highseatet. Vi startede med at skrabe isen væk fra vinduerne og derefter ikklæde os alt vores tøj – vi var forberedt på en lang nat med ned til 20-25 graders kulde, og vi ser ud som et par Michelin mænd, der fylder 1,5 meter over skuldrene. Vi havde aftalt, at hvis keileren kom frem, ville det være OK at skyde den, det var trods alt sidste udkald for at få et trofæ med hjem fra Bosnien.

Efter en halv time er jeg allerede klar til køjen – jeg er udbrændt og er begyndt at indstille mig på at vende hjem med et nederlag til ulvene og uden trofæ. Kort tid efter er paraderne nede hos ulvene; et godt stykke ude mellem buskene ser vi en enlig ulv, op med vinduet i en fart og som på kommando stiller ulven sig med bredsidet til, sikringen er allerede per automatik trykket frem – jeg er i tvivl om afstanden – det er svært at vurdere afstanden i det snehvide landskab, men der er ikke tid til afstandsmåling, og der skal handles hur-

tigt. Jeg kender kuglebanen på min 7 mm Rem Mag og vurderer, at ulven er mellem 150 og 200 meter ude. Det røde punkt er stabilt, og skuddet går, ulven hyler og forsvinder ud af syne. Vi taler om situationen og skynder os ud til anskudsstedet, hvor vi finder blod i sporet fra ulven. Det er ved at blive mørkt. Radoslav har trukket sin 9 mm tjeneste pistol, og vi følger sporet i det sidste lys. Jeg syntes, at jeg havde godt styr på situationen under skudafgivelse, men jeg var ikke helt stolt af ulvens hyl, da den blev ramt. Efter 150 meters eftersøgning ned ad bjerget finder vi en stor han ulv forendt for en god kugle. Der var ingen grænse for vores glæde, og nu var det os, der hylede som ulve. Ikke nok med at vi have skudt ulven, men det var også en stor en af slagsen, han vejede 53 kg. Skudafstanden var 152 meter.

Vi fik ulven slæbt frem til et spor, hvor Nivaen kunne køre frem, og ulven blev bundet fast på Nivaen. Vi har en masse døje med at få bilen tilbage til vejen, da der efter hånden var faldet 65 cm sne og Nivaen måtte skubbe en masse sne foran sig, men det lykkes til sidst. På vej hjem ringede Radoslav konstant til sine venner og bekendte for at fortælle om vores held. Det var de samme mennesker, som under ugen havde givet os tips om friske ulvespor og også de mennesker, der havde fået taget 6 får denne uge. Flere af beboerne ventede ude på vejen for at lykønske os med resultatet, og de skulle alle også fotograferes sammen med ulven, som var bundet fast på kølerhjelm på Nivaen. Radoslav havde også ringet til Allan og meldt, at vi var på vej, men Radoslav havde »glemt« at fortælle, hvorfor vi kom tidligere hjem end normalt. Allan havde lagt sig for at få en lur, og han forstod ikke joken, før han stod på trappen, 3 meter fra kølerhjelm og ulven. På hotellet blev vi også hyldet, og der blev budt på noget af den lokale vin, som for øvrigt smager ganske fortræffeligt.

Ulvne tabte på knockout.

Dag 5 – Dagen derpå

Vi kørte til Sarajevo, på vejen henter vi ulven og afleverer den til Allans konservator. Konservatoren lovede at skinne og garve skindet, sådan at alle muligheder er åbne for senere behandling: Full mount, shoulder mount eller rug mount.

Bosnien har siden 2008 teoretisk kunnet lave CITES papirer, men da landet stadig er splittet i 3 regeringer, har man endnu

ikke afklaret, hvem der skal udstede CITES. Jeg håber, at de finder en løsning, sådan at jeg kan få mit trofæ lovligt hjem snarest. Vi indkvarterede os for natten på et udmærket hotel tæt ved lufthavnen, sådan at Allan let kunne aflevere mig i lufthavnen næste morgen. Inden aftenmaden tog vi ind til centrum af Sarajevo, og der blev tid til lidt shopping og rundvisning i den historiske by. Hjemrejsen gik helt efter planen, og der var heller ingen slinger i valsen under indfortoldning af våben i Sarajevo lufthavnen – de har jo også mange års forskellig erfaring i at håndtere våben dernede...

Jeg følte mig godt behandlet under hele turen af Allan og hans team på jagtområdet. Hvis en europæisk ulv står på din ønskeliste, så kan jeg anbefale ovenstående tur, men vær klar over, at det ikke bliver let, og at ca. halvdelen af jægerne vender hjem uden at have set ulv, og at ca. halvdelen af dem, der ser ulven, ikke får den nedlagt. Selv var jeg heldig med vejret – det sneede konstant, og vi fik mange friske tips om spor, sådan at vi kunne afgøre, hvor det var bedst at jage. Jeg sad 42 timer i highseat og så kun levende ulv i ca. 20 sekunder. □

Knæk & Bræk

JELLING Jagtrejser

Alle priser i EU er inkl. NY MOMS 2011

dja

www.jellingjagtrejser.dk
Tlf. 7587 2344

ENGLAND, SKOTLAND
Store bukke på fast pris eller prislister
Indhent vores foldere om bukke

SYDAFRIKA
Antiloper i Limpopo eller Free State Provinsen
Pris pr. jagtdag, jagtføring 2:1 NU kr. 1.200,-
9 rejsedage, 6 jagtdage, jagtføring 2:1, afhentning i lufthavn, fuld forplejning alt inkl. NU kr. 16.995,-
Gælder også fugle og småvildtjagt april / maj 2011
Forhør også om jagt på hundyr.

BOTSWANA DANSKEJET LUKSUSFARM
9 rejsedage, 6 jagtdage, inkl. fly, jagtføring 2:1, afhentning i lufthavn, våbentilladelse til Botswana, fuld forplejning.
Pris for hele pakken **INTROPRIS** kr. 16.995,-

BOTSWANA & SYDAFRIKA
KOMBINER TO JAGTLANDE - FULD FORPLEJNING
4 jagtdage i hvert land.
8 jagtdage, jagtføring 2:1 NU kr. 12.900,-

NAMIBIA "DET RIGTIGE AFRIKA"
Storvildtjagt og trofæer i medaljeklassen
100.000 hk jagt på fri vildtbane.
Pris pr. person pr. dag kr. 1.450,-

Safariskyting på Kongsberg lørdag 18. juni.

Skytingen starter
kl 10.00

**IKKE tillatt med
mangnum-kalibre på
metallsiluet-figurene.**

**Vel møtt til hyggelig
dag med skyting og
sosialt samvær.**

**Spøsmål
ang. skytedagen
stilles til**

**Per Strandbakken
tlf. 97148281**

Jagt i England

Jagt på rekordtrofæer i England

Efter SCI rekordbogen 2006 er vi indehaver af verdensrekorden på Sika »Japanese« samt 13 ud af de 16 største trofæer.

Jagt efter *Manchurian Sika*, hvor vi har nr. 4 (non-typical) samt »typical« mellem nr. 23 og 40. Vi kan også tilbyde jagt på *dådyr* samt enkelte *Pere David dyr* og *Chinese Water Deer*.

Der er ingen agent imellem os og jægeren. Området ligger 60 minutter fra Gatwick lufthavn. Vi kan arrangere hotel eller Bed and Breakfast.

Chart Farm

Nærmere information (vi taler dansk)
Telefon 0044 7831 544 512
www.chartfarm.com

Europas største trofæudstilling

– med offentligt adgang

Tekst Nils Holger Ellekilde

Foto Anders Riis

Palmesøndag åbnede trofæudstillingen på Valdemars Slot nu som Europas største offentligt tilgængelige trofæudstilling.

Baggrunden er, at Nordisk Safari Klub har fået testamenteret afdøde Ole Augusti-

nus' store trofæsamling, som nu er inkorporeret i den eksisterende samling.

Ole Augustinus var en fremtrædende dansk trofæjæger, men han hyldede det gamle motto, at den, der lever stille, lever godt. Således førte han sig ikke frem som jæger og var relativt ukendt i offentligheden. Trods det efterlader han sig en enorm trofæsamling, som er opbygget gennem

mange års udlandsjagt. Ole Augustinus begyndte at rejse på udlandsjagt, da han var 29 år gammel, og da han døde som 66 årig havde han nået at nedlægge i alt 180 arter. Alene fra Afrika nåede han 130 arter, heriblandt 17 gazellearter, og 19 arter af de spiralthornede antiloper heri indbefattet de forskellige Elands. Han nåede i sit jægerliv at komme på over 100 jagtrejser

heraf 40 længerevarende afrikanske safarier.

I hans samling er der trofæer fra fem kontinenter, og her findes meget sjældne dyr, som ikke mange jægere har nedlagt. Her kan nævnes Jentinks Duiker, Golden Takin, Tufted Deer, Heuglins Gazelle, Isabelline Gazelle, Laristan Sheep, Karaganda Argali og Whitelipped Deer.

Hertil rummer samlingen fire forskellige arter af Dik Dik antiloper og hele 14 forskellige duikerarter ud over 10 andre af de små antiloper fra Vaal Rhebock og nedefter.

Men Ole Augustinus samlingen rummer også eksemplere på de større dyr. Således har han både nedlagt den store savanneelefant og den mindre skovelefant. Han har skudt kafferbøffel, vandbøffel og dværgbøffel, og han nåede at skyde sort næsehorn, inden det blev næsten umuligt at opdrive en licens og hertil naturligvis også det hvide næsehorn.

Syv forskellige kattearter nåede han også, og da han gik i bjergene, nåede han 18 arter af vilde får, 8 arter af vilde geder inklusive to arter af Markhor samt også andre arter såsom Takin og Gemse.

Omflytning

Det er helt indlysende, at tilførslen af så stor en trofæsamling giver pladsproblemer.

I første omgang inddrages tillige det areal på førstesalen, som bruges til vore gæstestillere, idet årets gæstestilling ved Erik Ahlmann er udskudt til år 2012.

Dette areal bliver brugt til at fremvise den del af Ole Augustinus' samling, som ikke etableres som en permanent samling nede i museets stueplan. Stueplanet kan kun rumme ca. 60 % af den udstillingsberettigede del af Ole Augustinus' samling, men for i hvert fald én gang at kunne fremvise det hele samlet tages førstesalen i brug.

Succesudstilling

I øvrigt er vores trofæudstilling en meget stor publikums succes. I 2010 blev slottet besøgt af 30.400 betalende gæster. I forbindelse med de mange besøgende sidste år er der lavet en tilfredshedsundersøgelse. Heraf fremgår det, at 89,35% af alle de 30.400 besøgende, det vil sige 27.162 personer benyttede lejligheden til også at gå ovenpå og se trofæudstillingen. Det er en meget flot andel set i lyset af de temmelig

vanskelige adgangsforhold – den lange stejle trappe – som betyder, at erfaringsmæssigt cirka 10 % vil være forhindret i at gå derop alene af fysiske årsager.

Tallene fra tilfredshedsundersøgelsen viser, at 71,86 % af besvarelserne finder, at trofæmuseet er en »Rigtig god oplevelse«, og 25,5 % finder det en »God oplevelse«. Hvilket siger, at omkring 97,36 % af alle, der kommer op til museet, er positivt stemt.

Blandt tillægsordene i folks vurdering finder vi glosor som imponerende, spændende og overvældende. Og hertil har en lille pige skrevet, at hun synes, det er sjovt at farvelægge tegninger af dyr, således som det tilbydes i børnehjørnet.

Museet er med tilføjeslen af Ole Augustinus' samling blevet forøget, endnu mere attraktivt og spændende og i endnu højere grad end før et besøg værd. Det lukker sæsonen ned ved efterårsferiens slutning den 23. oktober.

I år er der udarbejdet en ny folder om hele Valdemars Slot, og den trykkes i 70.000 eksemplarer, som uddeles på turistkontorer, motorvejs rastepladser, campingpladser og skoler med videre. ■

Jensen Rifle Company Ltd.

Bespoke Barrel & Rifle Maker, B.C.O.C

Præsenterer vort nye riffel koncept JRC M-99

M-99 riflen er bygget på en kopi af den legendariske Winchester M-70 pre '64 lås, som har kontrolleret fødding som sit 'hallmark'. Riflens hjerte: piben med skåret riffelgang for optimal præcision. Pibe og stol er ilagt et eksotisk stykke tyrkisk valnødde-træ af bedste kvalitet og med håndskårne netskæringer.

Leveres som standard i 30-06, 6,5x55, .270 win, 7x57, 8x57, 9,3x62, andre kalibre imod tillæg. Leverings tid: 6 måneder fra ordredato.

Skud garanti: 3 skuds gruppe på en 1/2 " på 100m med FABRIKS-AMMUNITION af god kvalitet optil .30 cal.

Besøg www.jensen-rifle.com for yderligere information og priser.

Sneaky 3D Innovation

Det ultimative, lydløse camouflage sæt fra Deerhunter

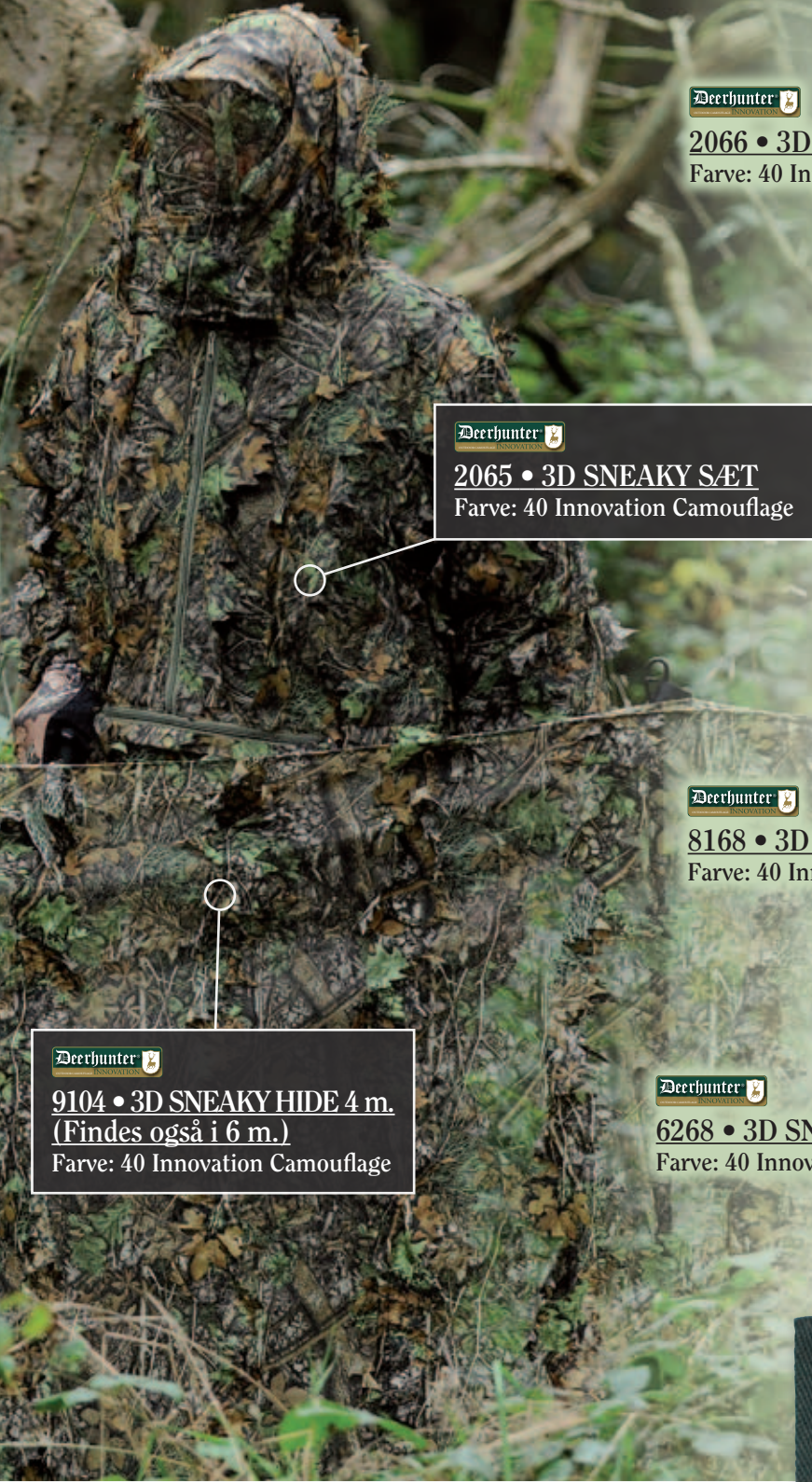
*Deerhunters
egen camouflage*

2066 • 3D SNEAKY PONCHO
Farve: 40 Innovation Camouflage

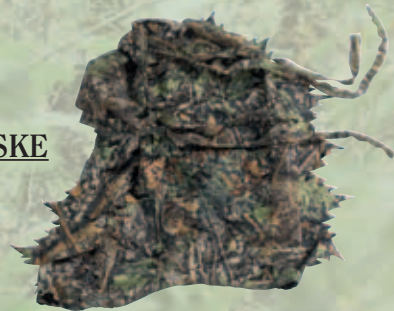
2065 • 3D SNEAKY SÆT
Farve: 40 Innovation Camouflage

8168 • 3D SNEAKY HANDSKER
Farve: 40 Innovation Camouflage

6268 • 3D SNEAKY ANSIGTSMASKE
Farve: 40 Innovation Camouflage

9104 • 3D SNEAKY HIDE 4 m.
(Findes også i 6 m.)
Farve: 40 Innovation Camouflage

Deerhunter®
OUTDOOR CLOTHING

Find sættet hos din lokale jagtbutik, eller få oplyst nærmeste forhandler på:
Tlf.: 7422 3520 • deerhunter@f-engel.com • www.deerhunter.dk

Priser oplyses hos forhandleren

BJØRNEJAGT

Tekst Wilmar Ehlert

Foto Jozef, Rok og Wilmar

For rigtig mange år siden, da jeg efter bare en enkelt tur til Polen var blevet befængt med en uheldelig virus, der hedder jagtrejser, troede jeg, at det at tage på jagtrejse bare var en tur til Polen eller England, og det at komme på bjørnejagt kun var noget man læste om, og var fuldstændigt uopnåeligt. Men efterhånden som tiden gik, og jeg kom mere på jagt i udlandet ud over Polen og England, fandt jeg ud af, at hvis viljen er der, er der som regel også et jagtrejsefirma, der er mere end villig til at sende dig af sted, og tage imod dine surt tjente håndører.

Jeg har altid været fascineret af jagten på bjørne, og for et par år siden tog jeg så mod til mig og bestilte en bjørnejagt i Kroatien ved en af de »store« her i Danmark. Men det danske jagtrejsefirma var af den opfattelse, at bjørnen skulle betales med dens vægt i guld. Faktisk er der nogle trofæer, når de bliver store nok, som koster mere for et gram trofæ, end hvad et gram guld koster, men sådan er det jo. Da jeg på det tidspunkt var i peritonealdialyse og skulle bruge 15 liter dialysevæske plus en masse slanger og tamponer, skulle jeg bruge adressen på reviret i Kroatien i meget god tid, før jeg ankommer, for så vil firmaet, der leverer dialysevarer sende dem derned i forvejen. Da jeg så fik adressen, fandt jeg ud af via nettet, at jeg selv kunne booke den samme rejse på nettet og spare ca. 20 af de store. Derfor har jeg ikke været på bjørnejagt i Kroatien.

i Slovenien

Jeg er senere blevet transplanteret, da der er nogle søde mennesker, der tænker på andres ve og vel. Det eneste jeg ved er, at den nyre, jeg har fået indopereret, kommer fra Norge.

Men jeg surfede videre på nettet og kom i forbindelse med Jozef i Slovenien, han er ejer af jagtfirmaet Pasat. Jeg korresponderede en del med Jozef, men det var svært at komme i nærheden af en licens til bjørn, men så i foråret 2010 fortalte Jozef mig, at han fik 2 licenser til bjørn i efteråret, en licens til en stor bjørn og en til en lille bjørn, og jeg kunne få licensen til den lille, men det kunne vi snakke om, når tiden nærmede sig. I begyndelsen af sommeren sendte jeg så Jozef en mail, at han ikke måtte glemme mig, og på den måde fik jeg så booket en bjørnejagt i Slovenien.

Vi, min kone Elyn, vores lille hund

Skimpy og jeg får pakket bilen og efter en lang tur gennem Tyskland, med et ophold i Salzburg, en yderst interessant by at besøge, ankommer vi til Ljubljana, hovedstaden i Slovenien, hvor vi lige får dyrket

min kones hobby, powershopping, og samtidig får set byen, som bestemt også er et besøg værd.

Den 13. oktober 2010 ankommer vi til indkvarteringen Gostisce Mazun lige over middag. Gostisce Mazun ligger 1025 meter over havet, uden for lands lov og ret. Det ligger så langt ude, at ikke engang den nyeste disk, som jeg netop havde investeret i til min GPS, har det med. Det er et udflugtsmål for naturmennesker, der ønsker at gå eller cykle i de omkringliggende skove, eller om vinteren ønsker at dyrke vintersport.

Selve restauranten er et kapitel for sig og kendt vidt omkring for deres vildtretter. Deres specialitet er bjørne poter, men også resten af bjørnen serveres samt kronvildt, vildsvin osv. Vi oplevede, at der i weekenden kom mange familier kørende fra Italien for at spise frokost. Vi prøvede selv en dag at få serveret bjørn, jeg spiste

bjørnefilet og syntes, det var lækkert, Elyn spiste bjørneskinke, eller hvad nu denne del af en bjørn hedder, og syntes ikke, det smagte, men spiste dog op.

Vi bliver indlogeret i en rigtig lækker lejlighed, og efter at vi havde spist frokost, møder jeg skytterne fra området, der spørger, om jeg vil på jagt i dag. Man går først på jagt efter bjørn om eftermiddagen, da der ikke er nogen aktivitet om morgenen. Jeg skulle egentlig først starte jagten næste dag, da jeg havde planlagt en slapper inden jagten, men jeg er så spændt, at jeg siger ja, og får så 20 minutter til at gøre mig jagtklar.

Jeg mødes med Rok, ja – det hedder han faktisk – nede på pladsen, og vi kører af sted i hans Land Rover ud i det bjergrige skovområde. Det er en rigtig flot natur, ikklædt alle efterårets farver, nogle steder

jeg har aldrig set en vild bjørn, så bare det at se en, ville være en stor oplevelse.

Lige foran hochstanden er der en 5 meter høj jernmast, og på toppen sidder en fodertønde, der en gang i døgnet starter op og slynger en del korn ud over græsmarken. Ovre på den anden side af græsmarken i dalen og lidt til højre for os, er der en anden foderplads, den er på jorden.

Klokken har passeret 18, det er stadig lyst, vi sidder og nyder tilværelsen, og halvt i drømme uden ophør scanner dalen for bevægelser. Pludselig får jeg en albue i siden, der kommer en bjørn, hvisker Rok. Den kommer vraltende inde i skoven på vej ned ad bjergsiden. Den kommer ud af skoven, lige der hvor foderpladsen på jorden er. Stille og roligt går den hen til foderpladsen og begynder at esse.

Jeg siger til Rok, at han skal åbne vinduet, jeg kan sagtens tage den herfra, der er ikke mere end 85 meter hen til den. Rok siger bare tag det roligt, der er masser af tid, og den kommer tættere på. Rok tager det utrolig roligt,

flad skov andre steder virkelig bjergagtig skov med stejle skrænter. Et godt stykke inde i skoven parkerer vi bilen og må bruge apostelens heste videre frem. Vi går på en smal, stenet sti i skoven, det går for mig stejlt opad, og efter ca. 20 minutter går vi stejlt nedad og kommer frem til en dal, der ligesom slynger sig ned ad bjerget. I dalen er der græs og hist og her en lille busk, på hver side af dalen går det stejlt opad, det ser rigtig flot og spændende ud. Vi går frem til en hochstand eller rettere sagt et hus, der er bygget højt oppe i et par træer. Vi kravler op i det lille hus, der er 6 meter over jorden, og får os indrettet ret komfortabelt. Huset er fuldstændig lukket, og der er vinduer på 3 sider, som selvfølgelig kan åbnes, der er en flot udsigt ud over dalen, og nu er det så bare at vente.

Inden jeg tog på jagt efter bjørn, havde jeg ikke den store forventning, og jeg ville være tilfreds, hvis bare jeg så én vild bjørn,

mens jeg sidder og hiver efter vejret, aldrig har jeg tidligere været i sådan et jagt mode og signalerer endnu en gang til Rok, at han skal åbne vinduet, men han sidder bare og studerer bjørnen, gad vide om han er klar over, at jeg er kommet her for at gå på bjørnejagt?

Pludseligt og uden varsel forsvinder bjørnen op ad bjerget i et ekstremt tempo. Jeg sidder i mit stille sind og skælder Rok ud, her røg min chance for at skyde en bjørn, men jeg kommer hurtigt på andre tanker, for der træder en anden bjørn ud i dalen og går over til samme foderplads, den på jorden. Den kom ud til højre for hochstanden og stille og roligt går den over til foderpladsen, som om den ejede hele dalen. Nu var der så en forklaring på, hvorfor den første bjørn skulle af sted i sådan en fart.

Jeg ser på Rok, og mine øjne fortæller, at nu må du da se at få det vindue åbnet.

Uforglemmelige jagtrejser...

»Kun for kvinder«

– bukkejagt i Polen

Lotte samler en gruppe kvinder og drager på bukkejagt i uge 31 efter den røde sommerbuk.

3 dages jagt/ophold kr. 3.495,-
Afskydning efter vores attraktive prisliste.

Moosejagt i Canada

Et rigtigt vildmarkseventyr på hesteryg og til fods.

10 dages jagt 2:1 og ophold.

11.472 US \$.

Forhør også om mulighederne for bjørn, sneged og big horn sheep.

Familierejser

Tag familien med på jagtrejse og få fælles oplevelser, der styrker familiesammenholdet. F.eks.:

- Bukkejagt i Polen kombineret med rideferie, wellness eller lign.
- Bukkejagt i Ungarn kombineret med badeferie ved Balatonsøen.
- Bjørnejagt og vildmarksferie i Canada på hesteryg.
- Duejagt/Troføjagt i Sydafrika kombineret med familieferie og safari.

Katalog 2011

Kan bestilles online på vores hjemmeside www.lbjagtrejser.dk

Ungarn

Vil du gerne nedlægge et flot trofæ men tiltales af muligheden for et prisloft, er Ungarn oplagt rejsemål. Vi har super revirer til muflon, kronhjort og dånhjort. Muflon kan evt. kombineres med hundyr i januar/februar 2012.

Hjortejagt i Polen

Reviret, hvor en jæger fra LB Jagtrejser sidste år nedlagde en hjort på 10.98 kg, er stadig ledig til brunsten i september 2011. Stadig flere ledige revirer i den nordvestlige del af Polen. Ring eller skriv for et tilbud der passer præcis til dine ønsker.

Bukkejagt Polen

Vi har stadig ledige revirer både til premieren den 11. maj eller i brunsten. Bl.a. har vi revirer med bukke op til 700 g netto.

Drivjagt i Polen

Testjagt – nyt revir ved Opole. 3 dages jagt og ophold. **KUN kr. 4.795,-** Afskydning efter prisliste.

Nyhedsbrev

Du kan nu tilmelde dig vores nyhedsbrev på hjemmesiden og modtage nyheder og attraktive tilbud direkte i din mailboks.

Fasanjagt i Polen

– evt. kombineret med drivjagt med riffel. *Indhent specifikt tilbud.*

Revir ved Koszalin

Drivjagt på fastpris: 3 dages jagt og ophold, afskydning af 6 kronhjorte, fri afskydning af vildsvin, hind/kalv samt rå/lam. **Pris kr. 11.795,-**

LB Jagtrejser

dja
DANSKE JAGTPRESSERÅDGIVERE

Vi sidder i dårlig vind, vinden er i ryggen af os, hvis ellers vi ikke sad i et hus, og Rok havde forklaret mig, at når han åbner vinduet, har jeg ikke ret lang tid til at skyde i, for vinden svøber i dalen, og så snart bjørnen får fært af os, forsvinder den omgående. Vi sidder og studerer bjørnen, min vejtrækning er dobbelt så hurtig, som den skal være, og min puls er oppe i det røde felt. Jeg siger igen til Rok, at han skal åbne vinduet, men han er total kold, bare vent siger han, bjørnen kommer helt tæt på.

Vi sidder og ser på bjørnen i en halv time, hvor jeg med jævne mellemrum siger til Rok, at han skal åbne vinduet, og med jævne mellemrum er jeg nødt til at spænde fra, afslappe alle muskler og tage et par dybe vejtrækninger.

Efter at bjørnen har guffet i sig fra foderpladsen på jorden, begynder den at gå op i dalen langs med skoven på den modsatte side af os, den går og snuser i jorden. Langsomt bevæger den sig opad, og går så ud mod jernmasten med fodertønden på toppen, den går og æder korn, nu må Rok da åbne vinduet, men han sidder ganske urokkelig og betragter bjørnen i kikkerten. Bjørnen kommer nærmere hochstanden, Rok læner sig over mod mig og hvisker spørgende, er du sikker på, at du vil skyde denne bjørn, ja – svarer jeg. Bjørnen kommer næsten helt ind under hochstanden. I terrænet er der et spring på en meters

penge, som bjørnen går lige foran, på toppen er der nogle buske og grene, som blokerer for et rent skud, den går lidt frem og tilbage, endelig er den fri af buske og grene og står med siden til. – Er du klar, spørger Rok. Jeg har aldrig været mere klar, og Rok begynder langsomt og uden en lyd at åbne vinduet. Jeg får riflen til skulderen, men er nød til at stå op da skuddet er næsten lodret, jeg får det lysende røde kryds placeret på toppen af bjørnens skuldre, og slipper kuglen. Bjørnen giver et ordentlig brøl og løber over på den anden side af dalen og ned langs skoven. Da den kommer ned til foderpladsen på jorden, løber den ind i skoven, der lyder 3 høje brøl inde fra skoven, og så er der ro. Det var forløsnin-gen, nu havde jeg siddet og set på bjørnen i 45 minutter, og jeg var sikker på at have afgivet et godt skud.

Vi sidder i 10 minutter og sunder os lidt, jeg forsøger at få styr på vejtrækningen og pulsen, Rok siger, at nu vil han ikke håbe, at bjørnen er kravlet i bjørneboet. Han forklarer, at lige indenfor i skoven, der hvor den løb ind, er der et bjørnebo. Vi kravler ned af hochstanden og står og snakker lidt, eller rettere sagt hvisker sammen. Jeg får at vide, at Rok går over og ser efter bjørnen, men jeg må af sikkerhedshensyn ikke komme med. Jeg siger til Rok, at når han kommer over i skoven og finder bjørnen forendt, skal han råbe til mig, at jeg kan komme, Rok begynder at gå, han

bærer selv en riffel, og jeg ser ham forsvinde ind i skoven. Efter nogle få minutter råber han, den ligger her.

Jeg går over mod Rok, jeg kan se lyset fra hans lommelygte, og det kan faktisk kun gå for langsomt med at komme derover og føle mit trofæ, og så står jeg der, prikker til bjørnen med min skydestok for at konstatere, at den virkelig er draget til de evige fodermarker. Dernæst tager jeg fat i bjørnens hoved, og et sus af veltilpashed bruser gennem kroppen. Som forventet havde jeg ramt den i ryggen, dog ikke i ryggraden, for så var den nok ikke løbet nogen steder, men lidt til højre fra ryggraden, og kuglen var gået lodret igennem og ud foran på brystet.

Der er meget stejlt, hvor bjørnen ligger, men lidt højere oppe fra hvor vi står, er et spor en slags sti, og der er lige plads til en Land Rover. Rok siger, at han henter bilen, og jeg venter så ved bjørnen. Der er ikke risiko for, at der kommer en anden bjørn med det palaver, vi har lavet. Foran på bilen sidder et spil med en stålwire, og jeg bliver betroet det ærefulde hverv at trykke på knappen, når Rok har fået wiren omkring bjørnen.

Vel ankommet tilbage til Mazun bliver Elyn jaget ud i kulden for at se bjørnen, der er fastspændt foran på Land Roveren, hvorefter vi gik over på restauranten for at spise. Jeg fik ikke meget søvn denne nat, jeg gik nærmest på jagt hele natten.

Jeg bliver hentet tidligt næste morgen af Rok, vi skal have bjørnen lagt an til den helt store fotoscene, og derefter skal vi have overfrakken trukket af bjørnen, men der bliver en ændring i planen, idet bjørnen skal køres et andet sted hen for at blive skindet, men vi får taget nogle gode billeder, og Jozef kommer også på besøg.

Næste dag klokken 4 om eftermiddagen tager Rok og jeg igen på jagt. Jeg må skyde vildsvin og er meget interesseret i at skyde en stor keiler. En überlaufer er også spændende, men jeg ser ingen vildsvin på hele turen, og jeg gjorde ikke nok for at finde dem. Jeg må også skyde kronhind og kronkalv, jeg er dog ikke interesseret i skyde kronkalv, og Rok bliver fornærmet over, at jeg ikke vil skyde kalv, og forklarer mig, at de skal skydes i henhold til deres plan. Det er jeg ligeglad med og fortæller Rok, at så kan de selv skyde dem. Jeg skyder kun smaldyr, så en kronhind og kalv, der går sammen og nyder tilværelsen, lader jeg gå, da jeg ikke syntes, der er nogen grund til at ødelægge den romantik. Kalven kan

blive skudt, når den er blevet spidshjort eller smaldyr.

Vi kører i skoven og kravler op i en hochstand med en foderplads foran os. Det er en flot natur og farver. Jeg sidder og slapper af og nyder udsigten og føler, hvor herligt det er at leve, og pludseligt træder to kronhorte ind på arenaen, først en lille otte ender og bagefter den kommer en meget stor hjort med et kæmpe gevir meget langt og ranglet og uden fylde, men et herligt syn.

Næste eftermiddag skal jeg på jagt med Sandy, en rigtig fin fyr med et dejlig roligt gemyt. Mens vi kører i skoven, fortæller han, at hvis der kommer en råbuk, kan jeg få lov at skyde den gratis. Der kom desværre ingen rådyr. Vi finder en åben plads i skoven og går i hochstand. Foran os er der ligesom en stor trækasse bygget permanent på jorden, heri er der fyldt æbler. Vi sidder meget længe, uden at der sker noget, hochstanden er fuldstændig lukket og med vinduer, der kan åbnes, så vi får os en ordentlig snak. Sandy bærer også riffel, en Blaser kaliber 9,3, en han har arvet fra sin far. Han viser mig en hel del jagtbilleder, der ligger på hans mobiltelefon. Jeg ser et foto af et kæmpe vildsvin, han skød sidste år i et privat konsortium, som han er medlem af. Jeg ser også nogle fotos af hans hund, og han fortæller, at det er en schweishund, der er trænet på bjørn, og at han ofte bliver kaldt ud med sin hund. Han har ikke tal på, hvor mange bjørne han har skudt. Nabolandet Kroatien, hvor der også skydes mange bjørne, sender tit bud efter Sandy og hans hund. Dagen før var han ude for at skyde en problembjørn, en hun med 2 unger, det var ingen fornøjelse, han havde det rigtig skidt med det. Jeg så også en anden problembjørn, han havde skudt, og i maven lå der 2 vildsvin,

og man kunne sagtens se på fotoet, at det var vildsvineunger.

Efter at have siddet en stund og udvekslet jagthistorier og fotos, og mørket er ved at sænke sig, træder en kronhind med kalv ud på arenaen, langsomt går de hen til foderkassen og får en portion æblegrød, de får lov til at gå i fred og smutter i skoven, da vi går ned fra hochstanden.

Jeg har netop i skrivende stund fået besked fra Jozef, at mit skind er færdigt, det er lavet som bjørnen på gulvet i 90 år's fødselsdagen, og så er der lavet en kopi af bjørnens pote i bronze. Det glæder jeg mig til at se, for det har jeg aldrig set før. Dette var den bedste jagttur, jeg til dato har været på, og jeg kan stadig få bjørnefeber af at tænke derpå. Næste dag er der ingen jagt, men bare afslapning, og da vi kører derfra dagen efter, er området dækket af sne. □

Arrangør

Pasat d.o.o. dr. Jozef Ocvirk, ph.d.
www.pasat.si

Indkvartering

www.masun.si

Hunbjørn 3 år – 110 kg

Skudt med kaliber 308w den
13. oktober 2010 kl. 19.15

Konservator Erling Mørch

Europamester
1992 & 2004

Trofæmontering

Skriv eller ring for en prisliste

Tlf: 40579460
Viborgvej 859A, 8471 Sabro
Europe-eyes @tellamail.dk
www.konservator.dk

Bidrag med internationale nyheder til »udefra« modtages gerne af medlemmerne. Der skal angives kilde og gerne medsendes et digitalt foto.

Greater Limpopo Transfrontier Park

Gennem de sidste par år er Krügerparken blevet væsentligt udvidet, og det samlede areal kaldes The Greater Limpopo Transfrontier Park. Krüger National Park er et af verdens største og vigtigste naturreservater med en enestående flora og fauna, der omfatter 146 pattedyrarter, 1.981 plantearter, heraf 380 træsorter, 520 fuglearter, 118 krybdyrarter og et tusindtal insektarter, hvoraf flere ikke er registreret endnu.

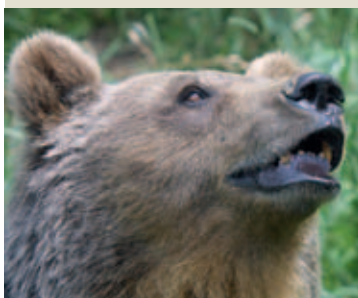
Krüger-parken er på størrelse med Jylland – med et vejnet på 3.000 km og 23 rest camps. Parken favner bl.a. 11.500 elefanter, 2.000 løver og 1.000 leoparder. Med nu åbne grænser for dyrene ind til nabolandene Mozambiques Coutada park og Zimbabwes Gonarezhou park er skabt the Greater Limpopo Transfrontier Park på 35.000 kvadratkilometer. Til sammenligning er Danmarks areal på 44.000 kvadratkilometer. □

PAC elefanter i Zimbabwe

Protected Animal Control eller forkortet PAC betyder mulighed for jagt på skadevoldende dyr. Denne form for jagt udbydes PT på elefanter i Zimbabwe til endog særdeles gunstige priser. Dog kan mulige trofæer i form af stødtænder ikke udføres, idet der på sådanne dyr ikke kan udstedes et Cites dokument. Jægeren må altså stille sig tilfreds med at blive fotograferet sammen med sit bytte som et minde fra jagten. Hvis udbydere af den slags jagter antyder en mulighed for at få tænderne med hjem, er det under alle omstændigheder imod loven. □

Monster grizzly

I de såkaldte Saddle Hills i den canadiske stat Alberta skabte en kæmpestor grizzlybjørn gennem længere tid store problemer. Før den blev nedlagt lykkedes det den at dræbe tre heste, fem køer, tretten får og et utal af høns. Jægeren, som fik ram på den, måtte bruge fem skud med sin riffel i kaliber 338 Winchester magnum, før den lå forendt. Bjørnen vejede omkring 500 kilogram, og skindet er opmålt til 11 ¾ fod. □

Ulveangreb mod mor og barn i Sverige

To ulve angreb søndag den 17. april i Nortälje nordøst for Stockholm en kvinde med barnevogn og dræbte kvindens wachtelhund. Kvinden var ude at gå en tur med sin lille datter liggende i barnevognen og sin hund løbende frit uden line, da ulvene pludseligt dukkede op foran hende. Ti meter fra barnevognen bed hendes hund ihjel, og efter at den ene ulv var forsvundet med sit bytte, vendte den anden ulv sin opmærksomhed mod barnevognen. Men ved at fægte med armene og råbe og skrike lykkedes det kvinden at skræmme ulven bort. Resterne af hendes hund fandt man senere nogle hundrede meter inde i skoven. I Norrtälje området ved man, at der findes i det mindste et ulvepar, som sidste år fik hvalpe. Hunulven er forsynet med en sender, og det er siden påvist, at hun intet havde med overfaldet at gøre. □

Som i en mindre krig

I Italien har man ikke de stramme sikkerhedskrav omkring jagtens udøvelse som i de øvrige europæiske lande. Således blev der i den sidste jagtsæson, der strækker sig over fem måneder, dræbt 22 mennesker og såret 74. Stort set hver uge i jagtsæsonen kunne dagspressen fortælle om et dødsfald. 800.000 italienere går på jagt, og især på private arealer ses der stort på sikkerhed og jagtlovgivning.

Politiske kræfter arbejder på et jagtforbud, men imod dem anføres det, at der hvert år dør 53 personer af svampforgiftning, uden at man af den grund taler om at forbyde at samle svampe. □

Krybskytteproblemer i Tunesien

I Tunesien har man siden 70'erne opbygget et internationalt anerkendt net på ti nationalparker, der hver for sig repræsenterer en af de i landet forekommende naturformer. I disse nationalparker har man sat sig det mål, at de skal rumme alle naturligt forekommende dyrearter i den pågældende biotop, og hertil ønsker man at genskabe en bestand, hvis oprindelige dyr er forsvundet fra området. Blandt disse hører adskillige antilope og gazellearter, såsom adax og oryx samt gazellearterne dama og cuvier. I grænseområdet mellem Tunesien og Algeriet lever den såkaldte atlashjort, at hvilke der kun har været ganske få tilbage. Efter magtskiftet i januar er der opstået et problem omkring parkernes sikkerhed, og et omsiggribende krybskytteri truer nu bestandene. □

Vildsvin i fremgang

Mens vildsvinebestanden i Tyskland er svagt vigende, går det fremad i Frankrig. I jagtåret 2009 / 2010 blev der nedlagt i alt 569.637 stykker.

Det største antal nogensinde. Hvor hurtigt bestanden går frem kan ses af afskydningstallene for jagtåret 1998/1999 hvor der blev nedlagt 343.628 stykker. De mange vildsvin er ikke blot en belastning for det almindelige landbrug, hvor vildtskaderne er betydelige, men også og især for vinmarkerne, hvor det koster mange penge at indhegne. □

Overfaldet af crosskørere

En 71-årig tysk jæger var sammen med sin hustru ude at efterse en række hochsitze i et skovområde ved Appenrode i Landkreis Nordhausen, da han i skoven bemærkede en gruppe på 7 motorcrosskørere, som med deres maskiner kørte ræs i skoven. Han henvendte sig til en af kørerne og oplyste, at der var kørselsforbud i skoven. Dette fik tre af crosskørerne til at overflade ham og gennembanke ham med knibler, og da han faldt om, blev han sparket og trampet på. Ud over en brækket kæbe og næse fik han en række andre kvæstelser. □

Lad drømmerejsen blive til virkelighed...

Bosnien – gemsejagt

FULD VALUTA FOR PENGENE!

Alle vore jægere har været begejstrede for denne spændende og fysisk udfordrende jagt i utroligt smukt terræn. 4 dages jagt 1:1, 5 dages ophold med helpension, afhentning i Sarajevo, transfer, tolk.

Pris pr. jæger kr. 9.675,-.

Trofæpriser på gemse er meget rimelige. Dvs. du får en kanon jagt inklusive ALT, også fly og et medium gemsetrofæ for i alt ca. kr. 20.000,-

NAMIBIA Etosha Heights Game Safaris

MEGET populært jagtområde på 50.000 ha, grænsende op til Etosha Nationalpark.

Rejs i oktober eller november 2011, og spar mange penge. GRATIS ophold for 1 ledsager pr. jæger ELLER 30 % rabat på jægerens jagtophold.

MOZAMBIQUE – Elefant safari

SPAR DKK 67.900,-

Vi har lige fået en ny pris ind ad døren og kan nu tilbyde jagt på store elefanter i Mozambique - med stor besparelse. På de sidste 3 års jagter, er der nedlagt kapitale elefanttyre med stødtænder på over 90 pund og med en længde på op til 230cm. Jagten foregår i et område på over 500.000 Ha, nærmest uberørt bush med store flokke af elefanter og sable. Ring og hør nærmere

NAMIBIA Grupperejse til Omujeve

Safaris 20.-27. november 2011.

Pris pr. jæger 2:1 kr. 25.990

(spar kr. 12.500 ift. normalprisen) Inkl. flyrejse, rejseleder, 5 dages ophold/jagt 2:1, Afskydning af 2 springbukke, 1 vortesvin, 1 hartebeest og 1 oryx pr. jæger.

Tyrkiet – Vildsvin

Drømmer du om den kapitale keiler? Så er muligheden der nu til en god pris 7 dages arrangement med 5 dages individuel vildsvinejagt med jagtføring 1:1, ophold med halvpension, indkvartering i dobb.værelse, jagtlicens, toldpapirer i Tyrkiet, transport lufthavn – revir t/r, al transport i forbindelse med jagten SAMT 1 KEILER UANSET STØRRELSE
Pris pr. jæger kr. 13.990,-

Skotland Kronhjort – jagt på egen hånd

Prøv kræfter med dig selv i fantastisk natur 4½ dages jagt, 7 dages ophold, fly & lejebil Pris kun kr. 11.890,- pr. jæger

Husk også at tilmelde dig vort **nyhedsbrev** som udkommer to gange om måneden – med gode tilbud, afbudrejser, spændende nyheder, praktiske tips m.m.

SYDAFRIKA - Markedets bedste pakketilbud

Frontier Safaris, Eastern Cape. Alt dette får du for KUN kr. 19.500

6 dages ophold
5 dages jagt 2:1
afskydning af 6 TROFÆER pr. jæger (Kudu, Oryx, Wildebeest, Impala, Vortesvin og Duiker)

Diana Jagtrejser
Svendborg +45 6223 1110
Ringsted+ 45 4356 1111
www.diana.dk

Limpopo Travel A/S
Svendborg +45 6220 2540
Ringsted+ 45 4356 1111
www.limpopo.dk

AFRIKA

for første gang

Indkøb af kvalitets udstyr, kikkert og riffel. Grundige forberedelser og mange timer på skydebanen fører ofte til succes på jagtrejsen.

Forfatteren skyder det hele med sin 375'er, og rekylen betyder efter langvarig træning ingenting.

Tekst og foto Dan Saugstrup

Vi landede tidligt om morgenen den 12. september 2010 i Johannesburg, og alt

vedrørende det at medbringe eget våben og ammunition gik smertefrit og uden nogen former for problemer. I Johannesburg blev vi mødt af den chauffør, der skulle køre os op til Mananga Safaris, hvor jagten skulle foregå. Mananga Safaris' jagtområde grænser op til Limpopofloden, som danner grænsen mellem Sydafrika og Zimbabwe i den allernordligste del af Sydafrika.

Ved ankomsten til Mananga Safaris og Mbuyu Bush camp, hvor vi skulle tilbringe

den næste uge, blev vi indkvarteret i en traditionel rund, stråttækt afrikansk hytte bygget af sten. Alt i alt en meget afrikansk inspireret camp, lige som vi havde ønsket og forestillet os, at det skulle være. Mbuyu Bush camp ligger mere eller mindre i midten af det 25.000 hektar store jagtområde, temmelig isoleret fra alt og var et helt fantastisk sted.

Efter et velfortjent brusebad samt en let frokost var det tid til at få tjekket, at riflen stadigvæk skød som forventet. Nu var det

tid til at vise, at alle timerne på skydebanen ikke havde været forgæves. Robbie, min PH, havde stillet et bord og en stol frem samt stillet en skydeskive op ca. 70 meter væk. Jeg skal ærligt indrømme, at jeg var lidt spændt, da jeg ladede min Blaser R8 Safari Rifle med tre skud og skulle bevise mine skydefærdigheder. Ikke fordi jeg var i tvivl, men bare fordi nu var det alvor, jeg var i Afrika, og dette var starten på en gammel drøm om at komme på jagt her. Efter to perfekte skud, lige over den sorte prik på skydeskiven, var jeg klar til at udleve min drøm.

Op og ned mandag

Mandag morgen blev vi vækket klokken 5.30, netop som solen begyndte at stige op over horisonten og sende sine første lys-

stråler ind i lejrområdet. Det var en frisk og relativ kold morgen, omkring 12-15 grader, sammenlignet med de 35 grader vi oplevede i løbet af søndagen. Morgenmaden blev serveret omkring 5.45, og efter et solidt morgenmåltid var det tid til at komme på jagt.

Vi havde ikke kørt længe, før Robbie spottede en meget fin impala buk omkring 300 meter foran os. Robbie kørte ind på en sidevej og standsede bilen. Vi begyndte at pürsche os ind på impalaen. Vind var der ikke meget af, men den, der var, havde en gunstig retning, så det behøvede vi ikke bekymre os om. Der var helt stille i bushen, og man kunne høre hvert eneste skridt, vi tog. Sådan føltes det i hvert fald, mens vi stille og roligt pürschede os op mod det sted, hvor vi mente, at impalaen burde være. Efter en relativ kort pürsh på 20-30 minutter stod vi i en lille lavning, og meget langsomt og så lydløst som muligt samt i skjul af nogle buske kom vi næsten frem til toppen af bakken, inden vi fik øje på impalaen. Robbie sagde, at det

var en rigtig fin impala, og satte forsigtigt skydestokken op og sagde »shoot it«. Jeg lagde riflen op i skydestokken, afsikrede og sigtede, afstanden var ca. 70 meter, men inden jeg kunne trykke på aftrækkeren, måtte jeg lige trække vejret en ekstra gang.

Nu var det safari for alvor. Impalaen stod og kiggede i vores retning, havde den set eller hørt os eller fornemmede den bare, at det var ved at være slut? Jeg trykkede på aftrækkeren, og lyden af riflen splittede stilheden og ekkoede i bushen, alt imens impalaen løb ind i bushen og væk. 1000 tanker fløj gennem hovedet på mig i det splitsekund. Havde jeg skudt forbi, var den ramt og hvor, jeg havde ikke en chance for et andet skud. Robbie forklarede, at det var et fint skud, og nu skulle vi bare finde impalaen. Jeg var dog ikke helt sikker og følte mig meget i tvivl, mens vi gik ud mod det sted, hvor den havde stået.

Da vi kom frem til skudstedet, var der masser af schweiss, og den var tydeligvis ramt i hjerte/lungereregionen, og ganske rigtigt, 10-15 meter fra skudstedet lå impalaen stendød. Sikken en lettelse og glæde der bredte sig i kroppen, da jeg så impalaen, dette var mit første afrikanske trofæ, og jeg var både stolt og spændt på samme tid. En helt fantastisk fornemmelse.

Humøret var højt, da vi kørte videre, nu var den afrikanske safari for alvor i gang og sikken en oplevelse. Vi havde ikke kørt længe, inden Robbie parkerede bilen og fortalte, at dette var et godt sted at forsætte jagten.

Efter en halv times pürschen ind igennem området fik Robbie øje på nogle kudu køer i bushen 100-120 meter til højre for os og spurgte, om jeg ikke ville skyde en kudu ko, da jeg tidligere havde nævnt dette som en mulighed. Jeg nikkede og fulgte Robbie 20-30 meter, inden han satte skydestokken op og sagde, at jeg kunne skyde

den længst til højre. Riflen kom hurtigt op i skydestokken, jeg afsikrede og sigtede på kuduen.

Kuduen stod forholdsvis spidst og kikkede mod os, og jeg sigtede noget til højre (lidt ude på halsen) for at være sikker på, at kuglen ville ramme hjerte/lungereregionen.

Jeg nåede ikke at få afgivet skud nummer to, inden kuduen forsvandt ind i bushen. Jeg var ikke sikker på, hvor den

brugte vi den resterende del af formiddagen på at følge schweiss sporet. Ret beset skal det siges, at det var de to trackere Seun og Andrew, der fulgte den smule schweiss, der var kombineret med det spor, der var i sandet, og vi andre fulgte efter. De kunne se på sporet, at kuduen haltede lidt på venstre forben. Det understøttede Robbies teori om et lavt halsskud, som formodentlig havde strejft venstre forben. Efter et par timers eftersøgning uden held foreslog

var ramt, og heller ikke Robbie kunne sige noget bestemt, måske havde jeg sigtet for langt til højre og dermed kun ramt den på halsen.

Fremme ved skudstedet kunne vi konstatere, at kuduen var ramt, da der var schweiss, men ikke meget og ikke noget, der kunne fortælle os, hvor skuddet sad. Robbie troede, at jeg havde ramt den enten lidt for højt eller lidt lavt på halsen, hvilket på ingen måde var optimalt. Efterfølgende

Robbie, at vi kørte hjem til lejren og fik noget frokost, og at vi så skulle genoptage eftersøgningen om eftermiddagen.

Om eftermiddagen fortsatte vi, hvor vi slap før frokost, og fortsatte lige indtil solen næsten var gået ned, men uden held. Undervejs kom vi relativt tæt på kuduen et par gange, men vi så den aldrig. Andrew og Seun gjorde et fantastisk stykke arbejde, og det er meget imponerende, hvordan de kan følge et spor time efter time. Det var

med en noget blandet følelse i maven, vi kørte tilbage til campen efter den første jagtdag. Dagen var startet rigtigt godt med min første impala, men afslutningen kunne bestemt have været bedre. Jeg ville sådan ønske, at vi havde fundet kudu. På den anden side var jeg også overbevist om, at vi havde gjort, hvad vi kunne for at finde den.

Two shot Tuesday

Tirsdag morgen forlod vi campen lidt over seks for at køre ud til Sand River. Her i vinterhalvåret er Sand River kun et udtørret flodleje og består af et par huller med vand, hvorimod den i regntiden og om sommeren er en decideret flod. Da vi nærmede os Sand River, stillede vi bilen og gik det sidste stykke vej ned til floden for ikke at støde eventuelt vildt, der måtte befinde sig i flodsengen. På vores pürsh langs Sand River så vi flere mindre vortesvin i det høje græs ude i selve flodsengen.

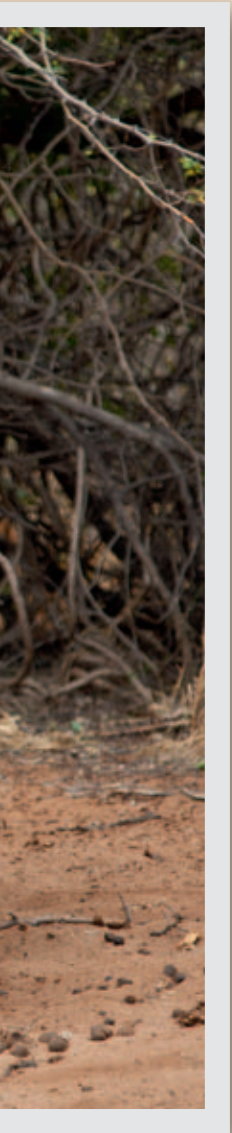
Efter at vi havde bevæget os langs flodlejet en times tid, spottede Andrew nogle eland på den modsatte side af flodlejet og halvvejs oppe ad en bakke. Selvom vi var forholdsvis skjult i det høje græs og listede os frem på vej over flodsengen, var der en gnu,

der fik fært af os. Den fnøs og løb væk, hvilket også alarmerede gruppen af eland, som forsvandt op over bakken foran os. Robbie og jeg fulgte efter op ad bakken, og da vi forsigtigt stak hovederne op over bakketoppen, stod der fem eland mindre end 20 meter væk og kiggede os lige ind i øjnene. Det tog kun få millisekunder for dem at vende rundt og løbe ned mod dalen. Robbie bad mig følge ham, og vi løb 20-30 meter til højre, hvor der var

et åbent område i bushen. Robbie satte skydestokken op og bad mig være klar, jeg fik dog aldrig en skudchance i denne omgang, da afstanden var for stor. Samtidig sad mandagens oplevelse med kudu koen stadigvæk i baghovedet. Vi stod stille og iagttog, hvordan flokken af eland langsomt bevægede sig over bakketoppen over for os og forsvandt. I det øjeblik den sidste eland var forsvundet om på den anden side af bakken, begyndte vi at følge efter i et forholdsvis hurtigt tempo. Først ned i dalen og så op ad bakken, halvvejs oppe ad bakken sænkede vi farten, da vi ikke vidste, om dyrene ville stå lige på den anden side af toppen, eller om de ville være langt væk. Vi nærmede os forsigtigt toppen, men da vi nåede derop, var de helt nede i bunden af den næste dal. Vi kunne ikke se dem, men man kunne tydeligt høre dem. Robbie og jeg bevægede os langsomt op over toppen og lidt til højre, hvor der var et lidt åbent område, for bedre at kunne se over på bakken overfor. Robbie havde sat skydestokken op, og jeg var klar.

Pludseligt kom den store eland tyr til syne på bakken overfor, den var på vej mod toppen i en tværgående retning. Det tog ikke Robbie mange øjeblikke at konstatere, at det var den samme tyr, som vi tidligere havde set, men som dengang var for langt væk. Denne gang var afstanden 100-120 meter, og jeg var klar og følte mig sikker. »Shoot it, it's a giant!« nærmest råbte Robbie i det samme sekund, som elanden stoppede for at kigge sig tilbage. I samme øjeblik havde jeg det røde trådkors på bladet af eland tyren og trykkede af. Alting omkring skudøjeblikket skete så hurtigt, men efter at have hørt elanden falde om på bakketoppen over for, er jeg sikker på, at mine øjne lyste af begejstring, og jeg kunne mærke glæden strømme gennem mig. Det var nærmest helt uvirkeligt, og i bund og grund var det nok kun mig, der ikke helt var klar over, hvor stor den nedlagte eland egentlig var.

Alting gik så hurtigt, jeg var bare koncentreret om at afgive et godt og præcist skud og havde ingen ide om størrelsen på trofæet. Efter lige at have fordøjet øjeblikket i et minut eller to var vi på vej ned i dalen for at komme over på bakketoppen og se elanden. Da vi nærmede os dyret, gik det op for mig, hvor stor en eland egentlig er. Det var en helt ubeskrivelig fornemmelse at stå ved siden af en kæmpe eland tyr, man lige havde nedlagt, og så oven i købet på sin første safari. Det var nærmest

**HOLMELUND
JAGTREJSER**

Jagtrejser udover det sædvanlige

Få professionel rådgivning vedr. jagtrejser til

ZIMBABWE

IRAN, TYRKIET, KIRGISISTAN,
KAZAKHSTAN, TAJIKISTAN

ALASKA, RUSLAND, CANADA,
GRØNLAND

POLEN

WWW.HOLMELUND-JAGTREJSER.DK
Telefon 0045-75396143
Mobil 0045-26116143
Råbjergvej 4, DK-6682 Hovborg

Jagt i USA

www.jagtiusa.dk
Per Kauffmann 40 51 61 38

uvirkeligt og samtidig enormt berigende. Robbie mente, at den nedlagte tyr vejede omkring 1000 kilo, og at trofæet var på 34 tommer. Efter en velfortjent frokost samt siesta var det nu blevet tid til at gå på jagt igen. Vi forlod campen omkring klokken 15.00 og med det held, der havde tilsmilet os om formiddagen, var det svært at tro på, at jagtens gudinde også ville kigge vores vej forbi om eftermiddagen. Men det skulle vise sig at blive en helt speciel tirsdag. Planen var at lede efter zebra om eftermiddagen, så vi kørte ud til et område syd for campen, hvor Robbie mente, at der var gode chancer for at finde zebra.

Pludselig fik trackerne øje på nogle zebraer omkring 500 meter væk, da vi kørte rundt om en lille bakke og ned i en lavning. Vi kravlede alle op på klippen foran os for at tage zebraerne i nærmere øjesyn. På toppen af klippen, som vel var en 25-30 meter høj, havde vi frit udsyn over området og fik øje på zebraerne oppe på en skråning omkring 400 meter væk. Vinden kom fra skiftende retninger, og Robbie mente, at vores bedste chance ville være at klatre ned den samme vej, som vi var kommet op og gå rundt om klippen og forsøge at pürsche os ind på zebraerne fra den modsatte side. Robbie, Andrew og jeg klatrede ned og gik rundt om klippen og

startede med at pürsche os i den retning, hvor vi mente zebraerne måtte være. Der var en masse blade og kviste på jorden, og bushen var forholdsvis tæt i dette område, så vi gik meget langsomt frem og var meget opmærksomme på hvert eneste skridt vi tog for ikke at skræmme zebraerne væk.

Efter en relativ kort, men meget intens pürsh fik vi øje på zebraerne omkring 100 meter væk. Desværre var der alt for mange buske og grene til, at man kunne afgive skud, og beslutningen var derfor at prøve at komme lidt tættere på og finde et mere åbent sted, hvor et skud var muligt. Meget langsomt, ja nærmest i slowmotion, og i ly af træer og buske lykkedes det os at komme venstre rundt om og tættere på zebraerne. Vi kom ud til en lysning og afstanden til zebraerne var omkring 80

meter. Robbie satte forsigtigt skydestokken op og bad mig være klar. Den ene zebra stod med bagen til os, mens de andre var mere eller mindre skjult bag nogle buske. Robbie sagde, »when the zebra turns around, shoot it«.

Jeg ved ikke helt, hvor længe vi stod der og ventede, inden den vendte bredsiden til på vej ind mellem nogle træer. Jeg trykkede på aftrækkeren, og det næste jeg så, var zebraen, der rullede rundt med benene lige op i luften, død på stedet. Sikken en dag, en stor eland tyr om formiddagen og en zebra om eftermiddagen, det var helt uvirkeligt. Jeg var lidt overrasket over størrelsen på zebraen, da vi kom op til den, jeg havde forestillet mig, at de var større.

Det kunne dog på ingen måde overskygge glæden og stoltheden over at have nedlagt så smukt et dyr, og som aldrig opdagede, hvad der ramte den. Jeg var stolt over jagten og skydningen og følte jeg mig ekstremt privilegeret over at være i Afrika, og de oplevelser, jeg indtil nu havde haft.

Kudu torsdag

Tidligt torsdag morgen startede vi igen i Sand River og gik meget langsomt og så stille som muligt frem mellem og langs nogle klipper, indtil vi nåede ud til selve flodlejet. Herfra brugte vi lidt til tid på at afsøge området, hvilket var den helt rigtige beslutning, da Robbie spottede to store og en mindre kudu tyr 400-500 meter længere nede i flodsengen. Vi gik meget langsomt og så lydløst som overhovedet muligt tilbage den samme vej, som vi var kommet fra, for ikke at afsløre vores tilstedeværelse. Planen var at prøve at komme rundt om kuduerne ved at gå om på den modsatte side af de bakker, der var ned mod Sand River, og på den måde komme på skudhold. Efter at have vandret i over

en time nærmede vi os toppen af den tredje bakke, og vi kunne høre noget på den anden side. Nu var dette ikke bare almindelige bløde bakker, vi vandrede rundt i denne morgen, det var forholdsvis stejle og stenede bakker, så det var hårdt arbejde, og man skulle hele tiden se sig for. Vi fortsatte mod toppen af den tredje bakke, og pludselig kom den mindste af kuduerne op over bakketoppen, omkring 40 meter til venstre for os. Den kiggede på os i et sekund eller to, mens vi stod helt stille,

	Number of Boxes	Country	Zone	EURO	EURO	NON-EURO
Rubben	0			0	0	0
Black Waterbuck	0			0	0	0
Red Buck	0			0	0	0
Blue Waterbuck	0			0	0	0
Goat Buck	0			0	0	0
Buffalo	0			0	0	0
Blackbuck Zebra	0			0	0	0
Kudu Buck	0			0	0	0
Impresso	0			0	0	0
Caracul	0			0	0	0
Subtotal						
Packaging						
Import Momo						

VI TILBYDER WORLDWIDE SERVICES

Scandinavian Trophy Transport tilbyder dig og dine trofæer en komplet transportløsning, der bl.a. inkluderer:

- Kontakt til konservator
- Lokal transport (afsender land)
- Importlicensansøgning
- Dip & pack, forsvarlig pakning
- Udførsel af transportdokumenter
- Obligatorisk forsikring
- Sø-, luft- og biltransport til hele verden
- Godkendelse hos Fødevarestyrelsen
- Udpakning, indfortoldning
- Lokal levering i Skandinavien
- Oversættelse
- Tags til dine trofæer

**NYT! Søfragt fra Namibia
– ring for en god pris**

Beregn din fragtpriis fra Sydafrika online på www.scantrophytrans.com

Vi tilbyder **faste fragtpriiser** med søfragt fra Sydafrika, så du kan skræddersy din jagtrejse – du får **ingen overraskelser** i form af ekstraregninger.

Vi er naturligvis også altid parate til at hjælpe med at beregne fragten.

SCANDINAVIAN
TROPHY TRANSPORT

www.ScanTrophyTrans.com · Telefon Danmark +45 87 34 31 01 · Telefon Sverige +46 31 53 85 90

hvorefter den forsvandt om på den anden side. Der gik ikke mange øjeblikke, inden vi kunne høre flere kudu'er løbe ned ad bakken på den anden side og mod højre. Robbie kendte området som sin egen bukselomme og sagde, at jeg skulle følge efter ham, mens han begyndte at løbe op mod bakketoppen og mod højre.

Vi løb en 40-50 meter langs bakketoppen, indtil vi havde frit udsyn til bakken overfor. »Be ready and use the tree as support« nærmest råbte Robbie, mens han stod og spejdede over på bakken overfor. Jeg kastede mig nærmest ned på jorden for at være klar, selvom jeg lige skulle have vejret, inden jeg ville være klar til at skyde. Samtidigt kunne vi høre, at kudu'erne nu var på vej op ad bakken overfor, men vi kunne ikke se dem endnu. Pludselig kunne vi se de tre kudu'er på vej skræt op over bakken overfor. »Wait, wait, wait, it's the first one. Shoot it if they stop«, sagde Robbie med en lav men meget bestemt stemme. Jeg havde samtidig fundet dem i sigtekikkerten, men var ikke sikker på afstanden og spurgte Robbie. »130-140 metres« svarede han kort. »Shoot the first one, it's the first one, it's a giant!« I samme sekund stoppede kudu'erne, og jeg trykkede på aftrækkeren. Millisekunder senere kunne man høre det meget specielle smæld, det giver, når en kugle rammer

et dyr, og samtidigt bragede ekkoet fra 375eren i bakkerne. Efter skuddet løb kudu'erne alle mod toppen af bakken, »reload and shoot again«, råbte Robbie, men jeg nåde ikke at få affyret skud nummer to, inden kudu'en faldt om ovre på bakken ikke langt fra skudstedet.

Mit hjerte hamrede af sted, jeg var helt oppe at køre over at se kudu'en gå ned, men jeg havde absolut ingen idé om, hvor stor den var. Alting gik så hurtigt. Jeg havde drømt om en stor kudu i mange år, nu stod jeg her på toppen af en bakke i Sydafrika og havde lige skudt en kudu, og det kunne kun gå for langsomt med at komme over og se den. Robbie vidste, at den var stor, og var næsten lige så begejstret som jeg og lykønskede mig med kudu'en og det fine skud. Det var med en helt ubeskrivelig stor forventning og glæde, at jeg gik op ad bakken til det sted, hvor kudu'en lå. Man kunne se hornene på afstand, og de så meget store ud, de blev bare større og større, jo tættere på dyret vi kom. Sikken en kudu, hornene var kæmpestore. Det var helt uvirkeligt. På den ene side var jeg i den syvende himmel over kudu'en, på den anden side havde jeg også en følelse af ærefrygt og respekt, når jeg stod der og kikkede taknemmelig på den døde kudu, Afrikas grå spøgelse. Kudu'en var ramt lige i hjertet, lidt lavt i forhold til

et bladskud, men et dødbringende skud under alle omstændigheder.

Efterfølgende målte vi skud afstanden til 166 meter, hvilket forklarer det lidt lave hjerteskid. Sikke en storslået og fantastisk kudu, længden af hornene og dybden af spiralen, det var helt vildt. Tilbage i campen målte Robbie hornene til omkring 57 tommer. Jeg måtte næsten knibe mig selv i armen, for at være sikker på, at det ikke var en drøm. Har du lyst til at høre mere om turen, jagten og oplevelserne kontakt mig venligst på dan@saugstrup.net – jeg fortæller gerne. □

Riffel: Blaser R8 Safari i kaliber 375

Ammunition: Norma African PH

Arrangør: African Adventure

Sted: Mananga Safaris, Limpopo provinsen, Sydafrika

Tidspunkt: Midt september 2010

Jagtdage: 6

Nedlagt vildt: eland, zebra, kudu, gnu og to impalaer

Arealstørrelse: 25.000 hektar

LØVEJAGT

i Zambia – måske er det snart forbi!

Der har været tale om at lukke for løve-
jagt i Zambia, så ingen ved, hvor længe
den varer ved.

Vil du nå at skyde en fritlevende løve, så
kan dette meget vel være sidste udkald.

I modsætning til andre safarifirmaer
betaler vi dig 40% af den daglige rate
tilbage, hvis løven ikke bliver skudt. En
ny politik der sikrer, at du ikke bliver
 snydt.

Vi har én licens tilbage til 2011.

Kontakt mig på thorkirchner@hotmail.com eller munyamadzi@live.com

– for troføjægere, der er medlem af Nordisk Safari Klub

Alle indsendte jagtrapper vil omgående blive bragt på foreningens hjemmeside: www.safariklub.org. I Trofæ bringes kun udvalgte jagtrapper. Dette for at undgå, at der ikke i hvert nummer kunne optræde næsten enslydende jagtrapper med samme vildtarter og fra samme land og jagttype.

Nye skemaer til udfyldelse etc. fås ved henvendelse til sekretariatet på tlf. 75 67 33 77 eller på e-mail info@safariklub.org.

Hvis du udfylder rapporten med håndskrift, så skriv venligst så tydeligt som muligt. Det er vigtigt, at alle punkter udfyldes. Du kan også udfylde rapporten via www.safariklub.org – benytter du denne måde, skal evt. fotos vedhæftes i **høj opløsning**. Det er vigtigt, at du fremsender eller vedlægger fotos til din rapport.

OBS! Såfremt du selv har arrangeret din tur så angiv venligst, hvem outfitteren er og hans telefonnummer, e-mailadresse eller web-side i stedet for at skrive »eget arrangement« el.lign.

Rusland

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed: 21.05.10 – 27.05.10

Jagtland: Rusland

Stat / Provins: Krasnoyarsk

Lokalt areal: Sajan

Personlig guide: Sergej

Jagtrejsebureau: Østbyes Jaktreiser

Jagtagent: Ansten Østbye

Er jagten foregået under hegn? Nei

Arter, der blev nedlagt: Sibirisk ibex

Forekomst (almindelig/sjælden): Alm.

Trofæstørrelse: 93 cm

Arter du ønskede, men som det ikke lykkedes at nedlægge: Brunbjørn

Baggrunden for manglende succes:

Vanskelig jakt i bratt fjellterreng. I følge arrangør skyter kun 20% av jegerne bjørn. Ibex er det hovedsaklige jaktobjekt.

Generelle bemærkninger til vildtbestanden og trofækvaliteten:

Stor bestand av ibex og maralhjort. God trofækvalitet på ibex. Vi var 4 jegere, som alle fikk en ibex mellom 85 og 93 cm.

Omkostninger

Udgift for jagten (dagsrate): NOK 30.000

Trofæavgift/Permits/Licenses: USD 2.000

Diverse omkostninger: NOK 4.000 (baggasjeovervekt på flyet. Man medbringer trofeet i våt tilstand på vej hjem)

Rejseomkostninger evt. flyselskab: Inkl. i prisen for jakt

Samlede omkostninger: NOK 50.000

Karakter

Jagtagent: Fremragende

Personlig guide: Fremragende

Jagtareal: Fremragende

Camp/indkvartering: Acceptabel

Materiel, biler etc.: Acceptabel

Mad/drikkevarer: God

Trofæbehandling: God

Supplerende bemærkninger

Særlige problemer ved jagt: En dags forsinkelse pga sen vårløsning. Isen la fortsatt i den nedre del av elven. Man må ta båt opp for at komme til hovedleieren. Snøstorm første jakt dag. Tåke og regn en halv dag, ellers uproblematisk.

Særlige høydepunkter ved jagten: Opplevelsen av jakt i uberørt villmark. Fjelljakt på sitt beste efter sky ibex

Anbefaling om utstyr/jagtperiode: Gode jakt/fjellstøvler. Avstandsmåler. God fysisk form.

Generelle vejrforhold: Vi opplevde fra minus 10 til pluss 30 grader i løpet av noen dager, men generelt skal det være varmt i området denne perioden. Sajan har normalt over 300 dager med oppholdsvær pr.år.

Kan turen anbefales: Ja, absolutt

Personlige data

Udfylders navn: Haakon Fredrik Borgen

Telefonnr.:

Adresse: Østre Ullernvej 29

Postnummer, by og land: N-3300 Hokksund, Norge

Jagterfaringer/kondisjon: Sør-Afrika, Polen, Sverige, Danmark, Norge, Kroatia, Canada og Russland. Normalt god kondisjon.

Dato for udfylling af jagtrappe: 24. 04. 2011

Skotland

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed: 18.-20. okt. '10

Jagtland: Skotland

Stat / Provins: Nord for Inverness

Lokalt areal: Lairg

Personlig guide: Forskellige

Jagtrejsebureau: Buhls Jagtrejser

Jagtagent: Søren Sørensen

Er jagten foregået under hegn? Nej

Arter, der blev nedlagt: 6 kronhjorte

Forekomst (almindelig/sjælden): Alm.

Trofæstørrelse: Middel og over middel

Generelle bemærkninger til vildtbestanden og trofækvaliteten: Meget stor kronvildtbestand

Omkostninger

Udgift for jagten (dagsrate): 41.983 kr. for 3 jægere

Trofæafgift/Permits/Licenses: Indgår i en pakke

Diverse omkostninger: Kun til turistarr.

Rejseomkostninger evt. flyselskab: Kr. 10.000

Samlede omkostninger: Kr. 55.000

for 3 jagtpakker med i alt 6 hjorte samt indkvartering for hele gruppen 3 jægere, 2 ledsagere og et barn i 7 dage.

Karakter

Jagtagent: Fremragende

Personlig guide: God

Jagtareal: Fremragende

Camp/indkvartering: Fremragende, ideel til en sådan familieferie

Materiel, biler etc.: God

Mad/drikkevarer: Selvhusholdning

Trofæbehandling: God

Supplerende bemærkninger

Særlige problemer ved jagt: Meget stejlt terræn, man skal have konditionen i orden

Særlige højdepunkter ved jagten: Da min svigersøn nedlagde sin første hjort, som endog var meget stor

Anbefaling om udstyr/jagtperiode:

Regntøj i bedste kvalitet og vandtætte vandrestøvler.

Generelle vejrforhold: Det var sent i hortejagten. Regn de fleste dage.

Kan turen anbefales: Ja ubetinget

Personlige data

Udfylders navn: Nils Holger Ellekilde

Telefonnr.: 66 10 93 43

Adresse: Mindelundsvej 45

Postnummer, by og land: 5240 Odense

Jagterfaringer/kondition: Sverige, Ungarn. Polen, Hviderusland, Belgien, Frankrig, England, Skotland, Tyrkiet og Sydafrika. Kondi middel. For mange jagtmiddage herhjemme.

Dato for udfyldning af jagtrapport: 2/5-11

Sydafrika

Generelle oplysninger

Aktive jagtdages varighed: 17-10 til 28-10 2010

Jagtland: Sydafrika

Stat / Provins: Limpopo

Lokalt areal: Kwalata

Personlig guide: John

Jagtrejsebureau: Finscoop

Jagtagent: Jukka Niemi

Er jagten foregået under hegn? Ja

Hvis ja, hvor mange Ha: 13.000 ha

Arter, der blev nedlagt: Kudu, Blue Wildebeest, Red Hartebeest, Blesbuck 2, Impala 2, bavian, sjakal.

Forekomst (almindelig/sjælden): Alm.

Trofæstørrelse: Kudu 55" og 55,5", Red Hartebeest 21", øvrige endnu ikke opmålt

Arter du ønskede, men som det ikke lykkedes at nedlægge: Ingen

Generelle bemærkninger til vildtbestanden og trofækvaliteten: Sædeles god

Omkostninger

Trofæafgift/Permits/Licenses: 4810 euro

Diverse omkostninger: 300 euro til tips

Rejseomkostninger evt. flyselskab: 2724 euro.

Helsinki – Joh. Burg – Helsinki

Samlede omkostninger: 7934 Euro (op-

hold, vaskeservice, forplejning, al. drikke, og jagten)

Karakter

Jagtagent: Fremragende

Personlig guide: Fremragende

Jagtareal: Fremragende

Camp/indkvartering: Fremragende

Materiel, biler etc.: God

Mad/drikkevarer: Fremragende

Trofæbehandling: Fremragende

Supplerende bemærkninger

Særlige problemer ved jagt: Ingen

Særlige højdepunkter ved jagten: To store kudutyre dukkede op, kun 15 minutter efter at jagten var begyndt

Anbefaling om udstyr/jagtperiode: Alm. Afrika påklædning

Generelle vejrforhold: Sol 32°C – 34°C. En nats regn.

Kan turen anbefales: Ja, absolut

Personlige data:

Udfylders navn: Aatos Niemi

Telefonnr.: 00-358-2-8 670 608

Adresse: Kärpantie 13

Postnummer, by og land: 27 800 Säkyli, Finland

Jagterfaringer/kondition: Finland, Sverige, Danmark, Estland, Tyskland, England, Ægypten, Syrien, Tanzania og Sydafrika. Kondition normal for en 75-årig!

Dato for udfyldning af jagtrapport: 25-3-11

John Alexander Hunter

– skotte, skytte og skribent

Efter starten som levebrødsjæger og den vellykkede safari til Ngorongoro krateret havde Hunter taget hul på en livslang karriere som safarileder for besøgende jægere, og samtidigt var han på vej til at blive freelance jæger for Kenyas Vildtdepartement.

Tre Masaikrigere, Moraner, med deres to meter lange løvespyd, hvor spydspidsen alene er en meter lang. Oksehudsskjoldene vejer 25 kg!

1. del af historien om John Alexander Hunter blev bragt i Trofæ marts 2011.

Tekst Ib Nordentoft Andersen

Foto Ib Nordentoft Andersens arkiv

Safarikundernes underlige særheder

De økonomiske opgangstider fra begyndelsen af tyverne resulterede i oprettelsen af en lang række professionelle safarifir-

maer i Nairobi, der arrangerede og udrustede uge- eller månedslange safarier for en voksende flok pengestærke kunder fra hele verden. Firmaerne leverede alt det nødvendige udstyr, køretøjer, telte, indfødte stab fra kok til trackers, jagtlicenser, drikkevarer (ofte i større mængder), skræddersyet safaritøj til kunderne, medicin af alle mulige typer og ikke mindst de besøgenes white hunter. Blandt de

større og mest kendte safarifirmaer kan nævnes: Cottar Safari Service, Leslie Simpson Safari, Chas. A. Heyer & Co og ikke mindst Newland, Tarlton & Co senere kendt som Safariland Ltd.

Alle kunderne nød selvfølgelig stor velvilje fra deres bankdirektørs side, men ellers var det en bredt sammensat gruppe af tidligere amerikanske præsidenter, europæiske kongelige og adel,

indiske maharajaer og det finansielle opsvings nyrige fra hele verden. Et så blandet klientel havde selvfølgelig vidt forskellige ønsker, vaner, behov og ikke mindst særheder, som der måtte tages hensyn til, og Hunter skrev da også mange år senere, at jagten kun var 10% af jobbet, mens resten af tiden gik med at gøre gæsterne glade og tilfredse.

Folks jagtmæssige baggrund og egentlige begrundelse for at tage på safari var vidt forskellige. Nogle var ægte jægere i ordets bedste forstand; de nød livet tæt på naturen i simple teltlejr uden nogen form for luksus og klarede uden beklagelser de lange distancer, det var nødvendigt at tilbagelægge på sporet af en stor elefanttyr. De tog ingen chancer med deres skudafstande og holdt fingeren fra aftrækkeren, indtil de var sikre på deres skud og led sjældent af Rowland Ward syndromet med et ego, der hver gang krævede rekordtrofæer. Denne slags kunder var en drøm for den professionelle safarileder og resulterede i en gensidig respekt, der ofte førte til livslange venskaber.

Andre klienter forlangte den største luksus med veritable teltbyer udstyret med eget elektricitetsværk. Hvert enkelt telt skulle have toilet, bad og køleskab, og middagen om aftenen var syv, otte retters menuer med udsøgte vine. Denne slags jægere var kun interesseret i at kunne fortælle deres omgangskreds, at de havde kæmpet sig gennem det sveddryppende Afrika i kamp med vilde dyr og krigerske Masaier.

Hunter havde engang i tyverne som kunder et fransk grevepar, som mente, at deres chateau i Normandiet trængte til nogle trofæer til at imponere gæsterne med. Alt skulle foregå i luksus, så teltene var store og opdelte i flere sektioner med badeværelse og påklædningsrum. Grevnen medbragte flere flasker whisky end patroner, og der var otte tjenestefolk til deres opvartning. Efter en kort trekking fra Nairobi fandt Hunter de første løver og ledte greven ind på skudafstand. Denne løftede med rystende hænder riflen og hviskede samtidigt til Hunter: – *Hvad sker der, hvis jeg rammer løven men ikke slår den ihjel?* Lidt forbløffet svarede Hunter: – *Tja, den angriber sandsynligvis, men så skal jeg nok skyde den!* Grevnen sænkede riflen: – *Jeg trænger til en*

Picnic med safarikunder på vej til en ny lejr sidst i tredverne. Bilen er en lettere ombygget Ford 1934. Hunter, der sidder nr. 2 fra højre, har allerede fået piben frem.

drink! – og begyndte at gå tilbage mod lejren. Det var al den jagt, greven fik ud af den safari, men om aftenen inviterede han Hunter ind i parrets spisetelt til nogle whiskyer: – *Hunter, jeg har fundet en glimrende løsning. De er jo jæger, så De kan skyde de trofæer, vi behøver til at vise vores venner, og så bliver grevinden og jeg her i lejren!* Hunter syntes, det var en glimrende ide, og over de kommende uger skød han alle parrets trofæer, som de stolt med riffel i hånd blev fotograferet ved, efter de var bragt tilbage til lejren.

På disse lange safarier morede det altid Hunter at observere ændringen i gæsternes optræden, når de var borte fra deres sædvanlige hverdag. Det virkede næsten, som om den afrikanske bush havde en magisk indvirkning på deres opførsel og normale moral. Selv de ellers meget liberale afrikanere var ind mellem choke-rede over de besøgendes løsslupne meritter. De eksotiske omgivelser syntes især at virke på de ledsagende damer, der kastede lange blikke efter deres white hunters; en tendens der senere er blevet flittigt portrætteret af Hollywood. Den ovennævnte franske grevinde kom da også en aften efter sengetid ind i Hunters telt kun iført en tynd natkjole og et ølglas fyldt med whisky. Hun satte sig på sengekanten, tog en stor slurk af whiskyen og bød glasset til en

noget forbløffet Hunter med ordene: – *Jeg keder mig Hunter!* Efter denne mildest talt frimodige bemærkning spurgte han: – *Jamen, hvor er greven?* Hun rejste sig brat, kikkede surt på ham og skød tilbage: – *Det er da også de mest tossede spørgsmål, I englændere kan komme med!* Der er næppe tvivl om, at visse white hunters som Bror Blixen og Denys Finch Hatton havde strålende tider, men Hunter var mere et familiemenneske.

En uadskillig kvartet: Hilda, Hunter, hat og pibe.

Vildtregulator for Kenyas Vildtdepartement

Omkring 1926 blev Hunter kontaktet af den første (1923-1949) chef for Kenyas Vildtdepartement Archie T. A. Ritchie. Der var opstået et voldsomt problem med løver i Masaireservatet sydvest for Nairobi, og de gjorde store indhug i masaiernes kvægflokke, som allerede var voldsomt reducerede af kvægpest og i de seneste år også på grund af tørke. Under kvægpesten døde størstedelen af Masaierne kvæg og op mod halvdelen af savannens klovvildt, så løverne havde formeret sig voldsomt under årene med selvdækket bord. Men da sygdommen ebbede ud, og det var slut med de lette måltider, var løverne blevet en stor fare for det kvæg, masaierne havde tilbage. De var kendt som frygtløse løvejægere kun bevæbnet med deres lange spyd, men for hver løve, der blev nedlagt, blev en eller to masai moraner (unge krigere) såret af løven, og da der ofte gik infektion i disses sår fra rådne kødrester i løvernes klør eller tænder, havde de et stort behov for hjælp.

Den lokale distriktskommissær, unge R. Pailthorpe, var en ivrig amatørjæger og havde forsøgt at hjælpe, men han havde begået den klassiske fejl at gå efter en såret løve, der havde søgt

dækning i noget tæt krat kun bevæbnet med en magasinriffel, og inden han kunne få repeteret efter første skud, havde den sårede løve nået ham. Ritchie og staben i vildtdepartementet havde derfor besluttet, at det her var et job for en professionel, og som bonus kunne han beholde skindene fra de skudte løver. Den ordning lød fristende, for et løveskind betaltes med op til 20£.

Hunter diskuterede det med sin hustru Hilda, og det ville være et godt tilskud til husholdningen, der efterhånden var nået op på fire børn. Hilda mindede ham dog om, at han havde haft succes i Ngorongoro med at bruge afdøde kaptajn Hurst's hunde, inden de blev afleveret til Hurst's bror, og foreslog derfor, at han skulle anskaffe et koppel til jagten. De pågældende hunde var for længst solgt, men han frikøbte samtlige 22 indfangede, herreløse hunde i Nairobi, inden de blev aflivet. Hilda var dog lige ved at fortryde sit gode forslag, da ingen af hundene var stuerene og sloges og hylede hele natten, men inden for en uge var Hunter heldigvis taget af sted med nogle indfødte bærere, seks okser til at bære udstyr og slæbe lokkemad til løverne, samt et halvt hundehinternat.

Han rejste til fods via Konza mod det enorme steppeområde, der ligger i trekanten Nairobi, Ngorongoro krateret og Victoria søen. Få dage efter de havde forladt Konza, begyndte det at tynde ud i kikuyuernes landsbyer og opdyrkede marker, men forude lå det mange europæere forbinder med Afrika; de enorme savanneområder hvor masaierne levede deres nomadeliv mellem vilde dyr og fladtoppede akacietræer.

De vandrede længere og længere ind i Masailand mellem uendelige flokke af zebraer og wildebeest, og en aften hørte Hunter den typiske dybe brølen af hanløver. Næste morgen mødte han de første masai, to høje, slanke moraner (krigere), der roligt kom op til teltet, og mens de støttede sig til deres lange spyd, betragtede de lidt nedladende den fremmede. Hunter hilste

og fortalte, at han var kommet for at dræbe løverne. De to repræsentanter for en af Afrikas stolteste og mest krigeriske stammer kikkede meget tvivlende på Hunter og hans riffel, for alle vidste da, at løver burde nedlægges med spyd og ikke med de nytteløse rør, som masaierne i tidligere tider havde været oppe imod, da de med lethed forsvarede sig mod de arabiske slavehandlere fra Mombasa og Zanzibar, der var bevæbnede med gamle Jezail forladere. Men masaierne var da parate til at lade den fremmede bevise sit praleri.

I et nærliggende udtørret flodleje udpegede de spor efter løver, som hundene hurtigt fik færten af, og kort efter rejste to flotte hanløver sig fra skyggen af noget buskads. De halsende hunde havde ingen anelse om, hvad en løve var, og langt de fleste stak da også halen mellem benene og skyndte sig at komme på sikker afstand, mens fire af dem med airedaleblood i årene modigt blev stående og gav hals. De to masai stod mandigt med løftede spyd og ventede på et angreb, men Hunter skød den ene af løverne, og den anden flygtede ind i buskadset. De fire airedalehunde begyndte at ruske i den døde løve, og de flygtede hunde vendte forsigtigt tilbage, og Hunter opmuntrede dem til også at ruske i den døde løve, men kun to colliegadekryds viste lidt mod. De fire airedales og to collies fulgte gøende efter løven ind i krattet. Kort efter lavede løven et skinangreb mod en af hundene, men løb tilbage i dækning igen. Hunter kunne følge løvens position ved hjælp af de svajende busketoppe og stod klar til det uundgåelige angreb. Løven kom da også pludseligt ud af buskadset i rasende fart med retning direkte mod ham, men en af airedalehundene angreb og prøvede at bide sig fast i struben, men den blev dog legende let slået til side. Hunter skød løven midt mellem øjnene, da den var en halv snes meter borte. De overraskede masai startede en imponerende jubeldans, men hunden, der så modigt havde angrebet, stod ikke til at redde efter slaget fra løvens store forpote.

I den afrikanske bush spredtes nyheder lynhurtigt, og da selskabet kom tilbage til lejren, stod der allerede en større gruppe, som alle ønskede hans hjælp til at skyde problemløver. Næste morgen brød de lej-

En stolt J. A. Hunter med et par stødtænder på 153 lbs. stykket som han havde stående i sin stue i Nairobi huset.

ren ned og gik til den nærmeste landsby, hvor der mødte dem endnu en voldsom sejrdsans, efter at de to krigere havde berettet om jagten. Masailandsbyer består af lave hytter af flettede grene beklædt med komøg, og det hele er omgivet af et tæt hegn opbygget af sammenflettede tornebuske. Netop denne landsby var glad for at se ham, da de for kun nogle få dage siden havde mistet seks af deres bedste køer og to hyrder, der havde prøvet at forsvare dem.

Det meste af kødet var blevet fjernet fra det dræbte kvæg og fortæret af masaierne, og de to dræbte hyrder var efter traditionen blevet efterladt til savannens skrællemænd, mens det meste af en kvie dog stadig lå i noget tornekrat et halvhundredes meter fra landsbyen. Hunter sporede løverne til et krat et stykke fra landsbyen, hvor de gemte sig om dagen, og fik slæbt den døde kvie hen i nærheden af krattet. Mens kvæget om aftenen blev drevet hjem til landsbyen og ind i bomaen bag tornehegnet, lagde Hunter sig på lur i noget buskads ikke langt fra den dræbte kvie og ventede på, at løverne skulle komme og starte det natlige ædegilde. Da hyrdernes råben fra landsbyens indhegning langsomt stilnede af, opdagede han tre løver, der sad på rumpen uden for skudvidde, og efter der var blevet ro, kom løverne langsomt nærmere. Da de var nået ind på tredve meter skød Hunter den forreste, der faldt død om. Som de fleste vilde dyr, der ikke tidligere har hørt riffelskud, stod de to tilbageværende løver stille og kikkede rundt, men da de ikke kunne se noget forstyrrende, fortsatte de fremad. Den næste løve blev skudt på skulderen og begyndte at snurre rundt, men kammeraten blev åbenbart forskrækket over den opførsel og angreb sin artsfælle. Den sidste løve blev også skudt på skulderen, og alle tre løver var nu døde.

Folkene i landsbyen havde selvfølgelig hørt skuddene, og i det fjerne kunne de høre begejstret komme ud for at beskue den løve, de forventede at finde død, men masaierne gik fuldstændig bersærk, da de så hele tre døde løver. Et får blev slagtet og sat på spid, og kvinderne bragte det lokale øl »pombe« i store lerkrukker. Hunter sad med en stribe stegte ribben og drak »pombe«, som efterhånden begyndte at virke på mændene, der

startede den typiske masai dans med høje hop. Hundene lå omkring ham, nær ved brølede kvæget, og i det fjerne kunne man høre andre jagende løver: – *Sandelig, dette var mit land og et folk, jeg forstod!*

I de kommende uger blev der nedlagt yderligere godt et halvhundredes løver ved hjælp af hundene, der, efter at have set flere af koblet blive dræbt og selv fået en del skrammer, nu havde lært kunsten at holde sig lige uden for løvernes rækkevidde. En, efter masai normer, gammel mand på omkring fyrrer havde sluttet sig til Hunter som tracker. Kirakanganos evner til at følge et spor blev kun overgået af hans utrolige mod, som på et tidspunkt kom til at koste et meget flot skind. De havde nedlagt en zebra som lokkemad, men næste dag, da de kom for at checke kadaveret, var en stor og meget flot hanløve i færd med at slæbe det 400 kg tunge bytte hen mod et akacietræ for at kunne æde i skyggen. De cirkledes uden om løven gennem et tornekrat og ventede i nærheden af træet på, at løven langsomt skulle komme nærmere med det tunge kadaver. Men pludseligt udstødte Kirakangano et voldsomt hyl og styrtede efter løven, der blev totalt overrasket. Masaien løb parallelt med løven og prøvede at nå den med sit spyd, men den slap væk. Da Hunter skældte ud over at have mistet et fint skind svarede Kirakangano roligt: – *Jamen, den var så stor og flot!*

Hunter havde efterhånden nedlagt noget over halvfjerds løver, men Archie Ritchie ville godt have alle de skadevol-

dende løver nedlagt, så Hunter overgik til en jagtmetode, der ikke var meget sport i, men den var effektiv! Hans folk byggede en tæt torne boma, og derefter trak de en eller flere skudte byttedyr rundt i området for at efterlade blodspor og placerede dem til sidst uden for bomaen hvor Hunter og Kirakangano ville tilbringe hele natten. Når løver i løbet af natten kom for at æde af lokkemaden, blev de belyst med en kraftig lygte og skudt. Som sædvanligt blev løverne ikke skræmt bort af skuddene, men de udlagte kadavere og blodet fra de skudte løver lokkede blot flere og flere løver indenfor skudvidde. Den mest succesfulde nat på denne måde resulterede i atten nedlagte løver! En rekord der næppe er overgået hverken før eller siden.

Hunter var ikke begejstret for disse udfordringsløse cullings, men den voldsomme befolkningstilvækst og medfølgende udvidelse af landbrugsarealerne gjorde det desværre nødvendigt. En tidobling af befolkningen på halvfjerds år sætter sit præg på naturen.

Ituriskoven

I midten af tredverne fik han til opgave at ledsage et hold videnskabsmænd fra Kensington museet under ledelse af dr. R. Ackroyd til Ituriskoven i det nordøstlige Belgisk Congo (tidligere Zaire, nuværende D.R.C.). Den første europæer, der beskrev denne store regnskov, var Henry Stanley efter sin krydsning af det afrikanske kontinent fra øst til vest i 1874-77, hvor han var passeret gennem

Stanley krydser en lysning i Ituriskoven i 1888 på redningsmissionen af Emir Pasha.

1. Masailand • 2. Ituriskoven
3. Voi • 4. Makindu

den vestligste del af skoven. Og senere hans redningsekspedition efter Emin Pasha i 1887-89, hvor han krydsede gennem hele skoven fra vest mod øst.

Hunter mødtes med ekspeditionen i Kampala og fortalte Ackroyd, at han kun havde været i skoven nogle få gange, men Ackroyd beroligede ham med, at han allerede havde fundet den ideelle vejviser, en Boer ved navn Bezedenhout, der havde taget de første billeder af den sky okapi. Han mindede Hunter meget om hans gamle hjælper fra Ngorongoro, Fourrie, og det viste sig da også, at de belgiske myndigheder ved grænsefloden Semiliki 300 km vest for Kampala bestemt ikke var glade for at lade Bezedenhout komme ind i Congo, da han var en berygtet elefantkrybskytte. De fik ham dog med, hvis de lovede at bringe ham ud igen. Han viste sig senere at være guld værd for ekspeditionen. Ekspeditionen hyrede 80 lokale bærere fra Mboga, og det lykkedes også efter noget besvær at finde en egnet kok. Han lavede fortræffelig mad, men havde desværre visse kannibaltendenser, en udbredt skik i det østlige Congo. Bærerne bar uden at klage 20 kg fra morgen til aften, og når der var slået lejr, gik nogle af dem på jagt for at skaffe kød til alle. Men på et tidspunkt fandt bærerne ud af, at dr. Ackroyds folk medbragte store mængder træsprit til konservering af indsamlede specimenter.

Rapsiererne ophørte dog, efter at et par stykker var døde.

Ituri regnskoven er voldsomt skrumpet ind, siden Stanley passerede igennem og Hunters jagtture i tredverne, og er i dag godt og vel på størrelse med Danmark. Træerne, der er behængt med lianer og andre snyltere som orkideer, er op til 50-60 meter høje og danner et tæt loft, der udelukker det meste af solens stråler, og den lavere bevoksning får så lidt sol, at den sjældent bliver over 3 til 4 meter høj, mens skovbunden ofte er bregner. Dyrelivet er mangfoldigt og spænder fra elefant, den lille hidsige skovbøffel, utallige arter af antiloper, aber og bongo til den meget sky okapi, men de er svære at finde på grund af skovens tætte bevoksning og mørke.

De dybe skove var befolket med pygmæer, mens der langs selve Ituri floden og dens bifloder boede diverse Bantustammer, der dengang som nu, havde en forkærlighed for menneskekød. Blandt andet derfor var pygmæerne meget vanskelige at få kontakt med, men her viste det sig, hvor heldigt det var, at de havde fået Bezedenhout med på turen. Under hans mange tidligere uofficielle jagtture i regnskoven havde han fået større mængder af elfenben fra dem og opbygget et nært venskab med de små fyre, ja talte endda deres sprog. De havde buer og forgiftede pile, men deres mest effektive

jagtmetode var overdækkede grave med tilspidsede pæle i bunden, som dog sjældent kunne levere en af deres livretter, nemlig aber, der for det meste sad højt oppe i trækroneerne. Men dem fik Hunter skudt adskillige af med sin riffel.

Kannibalisme har altid pirret europæernes fantasi, og vittighedstegninger med opdagelsesrejsende i store gryder dukker da også jævnlige op.

Fra safarien i 1935 beretter Hunter om en dag de mødte en kolonne sammenlængede fanger under bevogtning af en europæisk politimand, der forklarede, at de var anklaget for kannibalisme, og han fik oplyst, at det halvtreds år tidligere var ganske normalt, at se en slave lænket til et træ midt i landsbyen for at blive solgt som slagtekvæg. Gik salget lidt trægt, blev han solgt stykvis, hvor kunderne kunne tegne streger på de dele de ønskede. Når alt var solgt, blev slaven dræbt og fordelt blandt køberne.

Hunter havde aldrig forestillet sig, at hans egne bærere kunne være kannibaler, men en dag havde han været på en resultatløs jagt efter bushpig, og da han kom tilbage til lejren, så han, at deres kok havde forberedt en vellugtende ragout til sine venner. Hunter satte sig ned og bad om en portion, som kokken tavst rakte ham. Retten smagte fortræffeligt, noget i stil med flæsk dog lidt mere salt. Han bad om endnu en portion, men en af bærerne sagde: – *Bwana, det kød er tabu for dig!* Hunter spurgte, hvad det var, og bæreren forklarede: – *Det er Makono*, hvilket betyder arm på lokalsproget. Det viste sig, at en gruppe rejsende fra lokalområdet var kommet forbi, og de havde solgt lidt af deres rejserationer for noget salt. Hunter afstod fra anden portion!

Livet i Kenya

J. A. Hunters liv og tilværelse i Kenya var meget alsidigt både arbejdsmæssigt såvel som privat. Hans professionelle liv var delt mellem arbejde for vildtdepartementet og White Hunter opgaver for de store safariagenturer i Nairobi. Han var efterhånden så kendt og vellidt, at kunder fra hele verden anmodede om kun at få netop ham som leder af deres safari. Da Prinsen af Wales, der kortvarigt regerede med titlen Kong Edward VIII og efter sin abdikation blev Hertug af Windsor, skulle på sin første safari i

Hunter med pibe og Land Rover omkring begyndelsen af halvtresserne.

1928, var Hunter blevet udpeget som leder, men da han allerede var booked af en amerikansk gæst, som han nægtede at svigte, måtte han overlade pladsen til sin gode ven Denys Finch Hatton. Dette glædede selvfølgelig den snobbede baronesse Karen Blixen, der på daværende tidspunkt var Finch Hattons elskerinde. Aftenen før Denys' fatale nedstyrtning ved Voi i 1931 spiste han middag med Hunter hos distriktskommisæreren. Næste morgen var Hunter ved at tage af sted på safari med nogle kunder, da han overværede nedstyrtningen og den efterfølgende brand. Det var Hunter, som bragte Finch Hattons kiste til Karen Blixen, der skulle arrangere begravelsen på trods af, at Denys i mellemtiden havde fået en ny elskerinde, Beryl Markham, der som den første fløj solo over Atlanterhavet fra øst mod vest. Da Karen Blixen kort efter forlod Kenya, købte Hunter en del af indboet fra hendes hus i Ngong Hills, og nogle af disse ting endte i Kent, som hans ældste datter Doreen senere i livet flyttede til.

John Alexander Hunter har, på trods af at have skrevet fire bøger, aldrig offentliggjort tallene fra sin jagtjournal, men ved at sammenholde tal fra diverse kilder kan man dog få en ide. Antallet af næsehorn ligger på op mod 1500, hvoraf alene 996 blev skudt på

culling for vildtdepartementet i Wakambastammens distrikt i perioden fra august 1944 til oktober 1946. Tallet af elefanter menes at ligge på godt 1000, og mange af dem var også skudt på officielle cullings. Antallet af løver er endnu sværere at fastslå, men ligger på nogle hundrede stykker, hvoraf alene godt 100 blev nedlagt på den første tur til Masailand. I en brochure fra Heyer & Co fra engang i tyverne nævnes, at Hunter på det tidspunkt havde nedlagt 84 løver, formodentligt alle fra tiden før han begyndte culling for vildtdepartementet.

Nogle år efter at have trukket sig tilbage byggede han i 1958 Hunters Lodge i Makindu tæt på Tsavo vildtreservatet mellem Nairobi og Mombasa, hvor han døde i 1963. Hunters Lodge fungerer stadig, men trænger til renovering. Hunter og Hilda fik i alt seks børn, og blandt efterkommerne er et barnebarn, Alex Hunter, aktiv safarifører i Kenya, og et af oldebørnene, Anna Wright, er musiker i England og arbejder med de afrikanske instrumenter mbira og den teknisk krævende enogtyve strengede kora.

Henvisning til filmklip med Anna akkompagnerende Sudanske Amira Kheir på Kora: <http://www.youtube.com/watch?v=ukkSZIW3HPg> □

Hunter's oldebarn Anna Wright med enogtyve strengede Kora.

Bitsch Jagtrejser

Jagtrejser til Danmarks billigste priser.

Pris-eksempler:

Polen: Foreningsrevirer 3 dages jagt 1:1, ophold, div. tilladelser, forsikring, tolk og afskydning efter prislister Kr. 3.332. Priseksempel med 3 dages jagt og 3 bukke mellem 200 og 250 g. Kr. 8.150

Norge:

Bæver og bukke-småvildtjagt – 7 dages ophold 5 dages jagt incl. færgeoverfart og bookinggebyr kun kr. 3.500 Elgjagt fra 3.500

Canada: Sortbjørnejagt (bue eller riffel) 6 dage jagt og ophold 20.000

I forbindelse med booking kan du altid rekvirere referencer fra tidligere kunder.

Derudover jagt i Skotland, Grønland, Sverige, Australien, Canada, Rusland, Argentina, Spanien, Sydafrika, Bulgarien, Ungarn samt meget mere.

Bitsch Jagtrejser har solgt jagtrejser siden 1994 og er dermed blandt Danmarks ældste. Du kan se mere på www.bitsch-jagt.dk eller kontakte os for info på 9754 1641 eller bjarne@bitsch-jagt.dk Rejsegarantifond nr. 2189. Medlem af DJA.

Trofækunst

I INTERNATIONAL TOPKLASSE

Hent inspiration til montage af dine trofæer i det store billedgalleri på vores nye hjemmeside. Her kan du også finde mange nyttige informationer om trofæbehandling, inden du tager på jagtrejse.

Velkommen på www.dianakonservering.dk

DIANA KONSERVERING

Bakkehusvej 19 · 8643 Ans · Danmark · Tlf: 8687 9090

Hvad betyder udtrykket »Safari«?

Typisk safari telt.

Langt de fleste mennesker har en klar opfattelse af udtrykket Safari, og næsten alle forbinder det med at tage en tur til Afrika for at fotografere eller jage vilde dyr, og man kan sågar tage på Safari i en af de danske løve- eller safariparker. Men ordets/udtrykkets delvise eller fulde baggrund er der næppe mange der kender.

Ordet er oprindeligt arabisk og er kommet ind i de europæiske sprog via Østafrikas lingua franca Swahili. Dette konstruerede sprog har været i brug i århundreder og er sammensat af arabisk og flere afrikanske sprog. Behovet for et sprog, der kunne forstås i hele den

arabiske interessesfære opstod, længe før Portugiserne begyndte at slå sig ned på kysten efter Vasco da Gamas besøgte den arabiske handelsstation Mombasa i 1498.

Det menes, at ordet er en videreførelse af navnet på den anden måned – Safar – i Islams kalender. Denne måned efterfulgte de tre hellige måneder, hvor der ikke måtte kæmpes, men når man nåede til Safar-måned, var det tilladt atter at drage i krig eller på røvertogter og byerne tømtes (isfaar). Så denne tømning af byerne/ hjemmet kom til at betyde; at tage hjemmefra eller rejse, altså tage på Safari.

Rejsende i det Swahilitalende Øst og Centralafrika vil se ordet anvendt i utallige forbindelser f.eks.

- safari kwa basi – busrejse
- safari kwa meli – sørejse, cruise
- namba ya safari – flight nummer og ikke mindst:
- Safari njema – god rejse

Så udtrykket er langt fra begrænset til Land Rover ture med riffel eller kamera. □

Polen Kør selv

Bukkejagt fra d. 11. maj:

3 dages bukkejagt
og ophold3.297 kr.
Buk fra449 kr.

Bustur: Fra d. 10. maj, 1. juni

og 27. juli: 3 dages bukkejagt,
ophold og bus4.796 kr.
Buk fra449 kr.

Kør selv: Brunstjagt i september:

4 dages hjortejagt
og ophold4.396 kr.
Hjort op til 4,99 kg8.299 kr.

Bustur: Fra den 13. september

4 dages hjortejagt
ophold og bus5.895 kr.
Hjort op til 4,99 kg8.299 kr.

RING EFTER VORES NYE KATALOG

NIKA

Ådumvej 6, 6870 Ølgod
tlf. 75 24 57 94, fax. 75 24 57 25
E-mail: nika@nikajagtrejser.dk
www.nikajagtrejser.dk

★ Jagtrejser ★ Eksport ★ Import

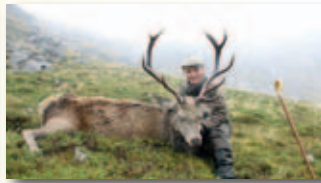

Buhls Jagtrejser

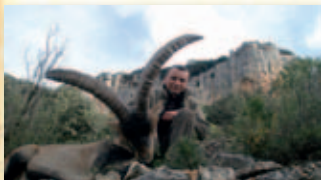
Polen - Bukkejagt

Vi har stadig gode tilbud på flere
revirer i den vestlige del af Polen!
Ring og hør om vores special
tilbud, med **10% rabat** på
afskydningen i henhold til prisliste.

Skotland - Højlandshjort

7 dages ophold i hytte på egen
forplejning, eller 5 dages ophold
på B&B, 5 dages jagt,
jagtføring 2:1, afskydning af
2 Kronhjorte uanset størrelse.
Pr. jæger kr. 13.995,-

Spanien - Ibexjagt

Gruppetur 18. til 21. november
3 dages jagt 1:1, ophold på helpen-
sion, **1 Beceites Ibex** op til og med
bronze medalje - specialpris:
Pr. jæger kr. 29.985-

Kurgan - Sibirisk Råbuk

5 dages jagt med jagtføring 1:1
6 dages ophold på helpension, alle
nødvendige licenser og al transport
i forbindelse med jagten.
Pr. jæger kr. 13.400-

Buhls Jagtrejser Aps

Hunting Tourist's Agency

Olaf Ryes Gade 7 R • DK - 6000 Kolding • Tlf. +45 97 26 74 18
info@buhlsjagtrejser.dk • www.buhlsjagtrejser.dk

På www.safariklub.org - under »Trofæopmåling«
kan du læse mere om de forskellige regler, der opmåles efter.

Hvorfor gå glip af
en eneste decibel,
når stilheden brydes?

Siemens SecureEar. Forstærker naturen. Dæmper støjen.

Der er noget, der bryder stilheden i skoven. Er det et dyr, vindens susen eller din jagtkammerat?
Siemens SecureEar beskytter både din hørelse og forstærker tale og svage lyde.
SecureEar – en ny partner til din jagtoplevelse. Få mere information på telefon 29 39 47 70
eller læs mere på www.siemens.dk/SecureEar.

Answers for life.

SIEMENS

Den danske Jensen!

Tekst og foto **Knud Erik Jørgensen**

Et sted oppe i den østlige del af Nordsjælland – derude hvor det er umuligt at skyde krager – de er vendt om for længe siden – ligger der en stor lade eller hal.

Her holder Jensen Rifles Co. til. I

den højre side af lade er der nogle små værksteder og kontorer, og over disse atter et par værksteder. I værkstederne skæres der skæfter, fræses, bores og drejes i metal, pudses og poleres, skæres riffelgange i piber, bruneres m.m. Her bliver nemlig nogle af Danmarks fineste og også dyreste jagtrifler tilvirket.

Det hele blev sat i værk af Hr. Stig Anders Jensen, som for ca. 9 år siden trodsede våben – og jagteksperternes skepsis og grundlagde Jensen Rifle Co. – en virksomhed baseret på håndværk i højeste klasse, og som deraf følger også høje priser.

Som erfaren skytte og hjemmelader havde Hr. Jensen længe undret sig over,

hvor svært det var at finde en riffel, som hver gang burde kunne skyde »hul i hul« – dvs. en egenspredning på ca. 1cm. Der blev læst en masse litteratur om riffelkonstruktion, ladedata, ballistik m.m. og foretaget mange eksperimenter med dyrt købte rifler.

Sluttelig kom han frem til, at piberne ikke var gode nok, og besluttede sig for selv at konstruere den »ultimate« riffelpibe – en meget ambitiøs plan specielt når Hr. Jensen ikke er uddannet smed/maskinarbejder. Han har i mange år været vant til at stå på »broen« i sin egenskab af skibsredder!

I en god ven, jagtkammerat og også

til denne rifling på markedet, så måtte Hr. Jensen og partner Henrik starte på bar bund. Hvad gør man så – ja! – man konstruerer sin egen riflingsmaskine og skæreværktøj efter gamle guldne tegninger, og da de to iværksættere endelig havde fået tilladelse fra myndighederne til våbenproduktion, blev hele det nordøstlige Sjælland og omegns skrothandlers lagre af jern og stål på det nærmeste tømt af de to – i begyndelsen mest til glæde for skrothandlerne – for det krævede mange eksperimenter, før de to herrer var tilfredse med resultatet.

Endelig i 2004 kunne Stig Anders Jensen starte »The Jensen Rifle Company Ltd« med Henrik L. Andersen som heltids ansat.

Skårne piber var firmaets »brand«, men hvorfor ikke også skrue disse piber på en låsestol med bundstykke og aftræk, lægge det hele i et skæfte og det hele i et klassisk engelsk design, for man er vel noget konservativ?

Det gør de to herrer så på basis af en klassisk Mauser 98 lås og bundstykke og et stykke Tyrkisk valnød i en super grade uden for kategori. Sigtemidler, underpart, aftræk, rebøjler m.m. bliver nøje udvalgt fra underleverandører – typisk Recknagel – og alt i højeste kvalitet. Der afspændes, rettes op, fræses, pudses, poleres, skæres netskæringer, beddes, bruneres m.m. og alt inden for minimale tolerancer.

Og endelig – efter ca. 160 timers arbejde står der en håndlavet riffel i allerhøjeste kvalitet til ca. kr. 90.000,- for en »Jensen Classic Safari«. Et pragtstykke som jeg senere vil vende tilbage til!

Der bliver så stor efterspørgsel på

rifflerne, at man er nødt til at ansætte en mand til på »fabrikken«, og den normale ventetid på en bestilt riffel løber op på hele 6 mdr. Der gås ikke på kompromis med kvaliteten i forhold til kvantiteten.

Senere bliver den hjemmebyggede riflingsmaskine erstattet af en totalrenoveret »Pratt & Whitney«, som har over 100 år på bagen, og som har stået og knoklet på den hæderkronede Otterup Geværfabrik, som lukkede i 1994. Jensens piber er nu så præcise, at Hr. Jensen skriftligt garanterer, at alle piber/rifler i kaliber .30 eller mindre er i stand til at lave treskuds grupper på under ½" (12,7 mm) på 100 m med fabriksammunition af god kvalitet! Jensens piber sidder i dag også på andre riffelproducenters custom rifler og selv på rifler renoveret af Holland & Holland og Westley Richards!

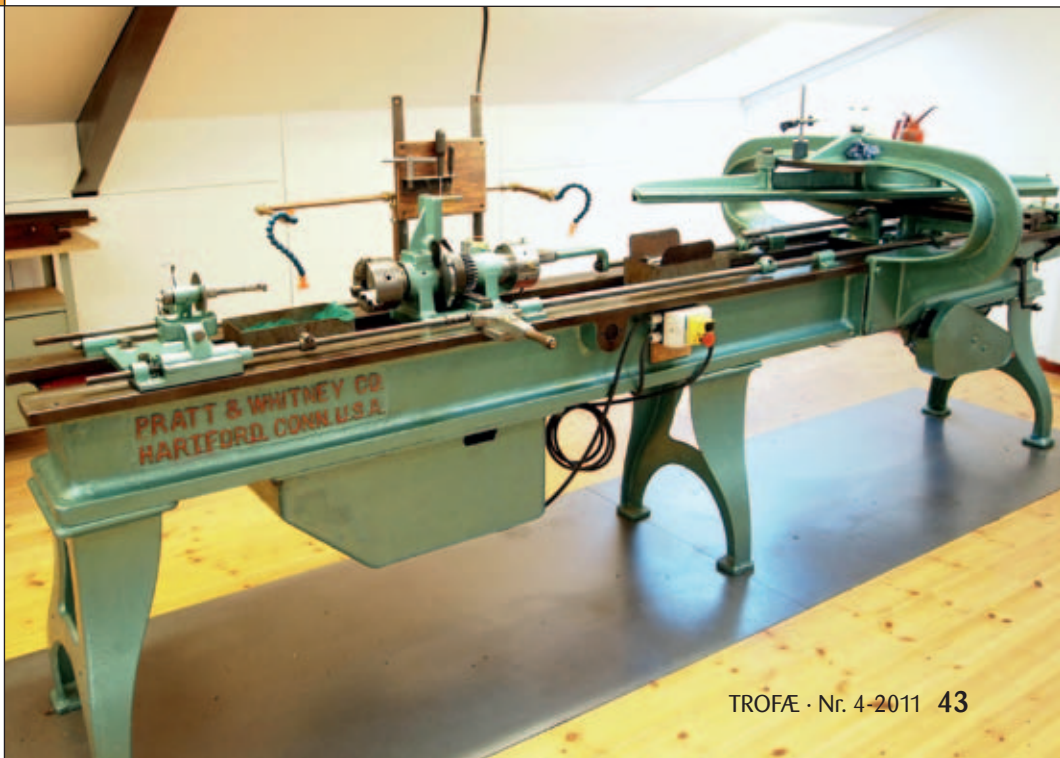
Senere lancerer Jensen Rifles en ny model – M99 – på en lås, som er en forbedret variant af den lås der sidder på en Winchester 70. Arbejdet med denne lås – polering, afspænding og hærkning – er ikke så tidskrævende som med den gamle Mauser 98 lås. Designet på riflen er ændret til et mere moderne snit med Monte Carlo skæfte og uden faste sigtemidler. Det betyder, at produktionstiden på denne riffel er halveret i forhold til den fuldt udrustede safari model, og prisen er så også derefter – i omegnen af kr. 50.000,- vel at mærke uden at der er gået på kompromis med kvalitet og finish – præcisionsgarantien er den samme som for de dyrere modeller med Mauser 98 lås. Rifflerne kan leveres i næsten alle tænkelige kalibre. □

Læs testen af Jensen Classic Safari riflen på de følgende sider.

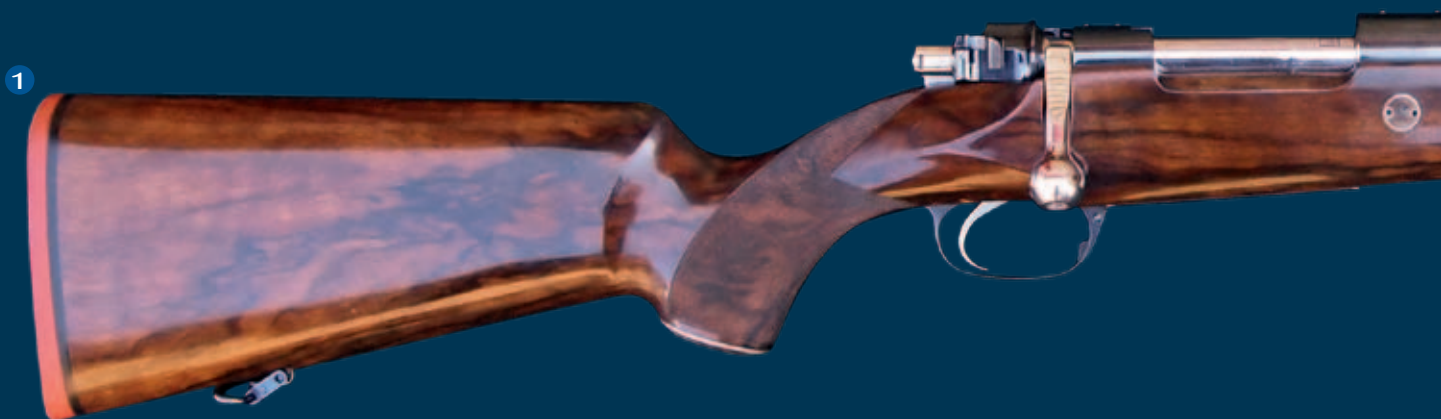
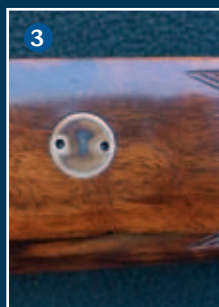
»riffelnørd« finder Hr. Jensen den rigtige partner til projektet, for Henrik Lefolii Andersen, som han hedder, kan hele smede håndværkets finesser til UG.

Planen var at konstruere piber på gammeldags facon – dvs. piber med skårne riffelgange og med ultra præcision. Skårne piber i modsætning til koldhamrede, gør at der (rent teoretisk) ikke opstår spændinger i piben. Til gengæld er processen mere tidskrævende og derfor også meget mere omkostningskrævende.

I vor tid er det ganske få riffelproducenter der laver skårne piber til deres rifler, og da man i branchen holder kortene tæt til kroppen, og da der ikke fandtes maskiner

Jensen Classic Safari

Hjemkommet efter et spændende og lærerigt besøg hos »skibsrederen« i Nordøstsjælland og med en »Jensen Classic Safari« i kaliber 375 H&H i kufferten skal der nu skilles ad, fotograferes og testskydes. Allerede når man tager riflen ud af kufferten fornemmes det med det samme, at det er noget, særligt man har i hånden. Den smukkeste klassiske safaririffel man kan tænke sig.

Som ved tidligere tests skiller jeg – og denne gang med rystende hånd – riflen ad for gennemgang af de tekniske detaljer.

Skæftet

Skæftet er i en super grade tyrkisk valnød

og afsluttet med en tip af ædeltræ. Klassisk ret design med kindpude og afsluttet med en »Silver's Recoil Pad« i »Old English« stil (1).

Udskæringer til aftrækkerbøjle/plade, låsestol m.m. er helt i top – det passer på 1/1000 mm (2).

Rekylstoppet er en gennemgående flammebruneret bolt (3), og skættet er beddet på traditionel vis for ilægning af pipe og låsestol. Rembøjlen af Ken Howell er perfekt indlagt i skæftet og også flammebruneret (4).

Netskæringerne ved pistolgrebet og på skæftet foran er helt i top (5), og pistolgrebet er afsluttet med en flammebrune-

ret roset med Jensens Rifles initialer på skæftet (6) er noget af det flotteste jeg har set længe. Nej! – det er ikke lakeret men olieret, poleret, olieret, poleret, olieret ... osv. Det tager laaaaang tid, og det koster!

Bundstykke og lås

Bundstykke og lås, som er en traditionel ikke civil Mauser 98 lås, har været en ordentlig omgang igennem med afspænding, opretning på +/- 1/1000mm tolerance og til sidst igen hærdet. Bundstykket er højglanspoleret og med indgravering af våbennummer (7).

På låsestolen er smukt indgraveret kaliber, våbennummer og producentnavn (8).

Riflen er monteret med et aftræk fra Recknagel, og det kan justeres fra 500 g til 2 kg i aftræksvægt (9).

På bundstykket er der monteret en 3-punkts sikring a' la Winchester 70 (10).

Underparten med pundplade der kan udløses, magasinfejer, patronføder, skruer og rekylstop er i højeste kvalitet fra Recknagel.

På den berømmede pipe er påloddet faste sigmidler af ringtypen – det forreste er i Holland & Holland stil med bl.a. sølvkorn (11 + 12).

Sidst men ikke mindst er der på piben påloddet en rebøjleholder (13).

(OBS! Undlad at bruge remstøtte når

Swarovski og Jensen matcher hinanden.

du skyder med rifler med påmonteret rem på piben!)

Alle metaldele er super højglanspolerede – du kan spejle dig i dem, og de dele, der er saltbrunerede, er så ensartet bruneret, at ingen farvenuancer kan konstateres – flot bruneringsarbejde!

På skydebanen

Riflen samles igen og påmonteres kikkert, en Swarovski Z6i 1-6x24 EE, venligst

udlånt af *Guntex A/S* www.guntex.dk – en fantastisk og perfekt kikkert til tryk/drivjagt med store kalibre og derfor ideel til Safarijagt – specielt i den tætte bush pga. kikkertens store synsfelt. Den har lys/dot både til dag/nat, og du kan med forstørrelse 1 sigte med begge øjne åbne. Samtidig har den rigelig med zoom – op til 6 – så du også kan jage på Savannen. Denne model har stor øjenafstand (120 mm), så du undgår »kikkertkysset« ved den store rekyl. Kikkerten er selvfølgelig i svingmontager af EAW, som venligst er udlånt af MerciaOutdoor Aps. På en safaririffel skal man hurtigt kunne afmontere kikkerten, så man kan bruge de faste åbne sigtemidler! Selv om man monterer en kikkert med indbygget rødpunkt, så man kan sigte med begge øjne åbne, så er det stadig en god ide at kunne afmontere kikkerten i en ruf derude i bushen – i tilfælde af at kikkerten er løbet tør for batteri eller på anden måde svigter, og en rasende bøffel har kurs mod en!

Nu af sted til skydebanen. Jeg har respekt for kaliberens rekyl, og derfor

ikklæder jeg mig min rekyldæmpende skulderpad! En 375 H&H er ikke kaliberet, hvor man brænder 40 skud af på en halv time siddende med riflen over sandsæk! For øvrigt er en rekylpad til skulderen også glimrende til praktisk jagt, hvis man generelt er lidt rekylforskrækket. Til skudtesten bruger jeg »Winchester Supreme TM Safari« ammunition fra MerciaOutdoor. Projektilet er en Nosler Partition på 19,4 gram – udgangshastigheden er 790 m/s. Afstand fra sandsæk til mål er 100 m. De første 10 skud bruges til at sigte kikkerten ind i nærheden af centrum – nu er det vigtigste at teste præcisionen (egenspredning), og derfor er det ikke absolut nødvendigt at komme så tæt på »Bulls Eye« som muligt. Samtidig er det ved de første skud med denne »bomber« nødvendigt at føle rekyl, føle aftræk og sidst, men ikke mindst, at efterspænde kikkert m.m. Rekylen er acceptabel – gudskelov for min rekylpad – for en riffel med den kaliber. Riflen vejer inkl. kikkert kun 4,4 kg. Efter de første 10 skud bliver piben rensat indvendig og får lov at køle ned – al det krudt der »brændes« af på forholdsvis kort tid giver megen varme til stålet. Efter at både riffel og skytte har sundet sig skydes 6 skud mere af 2 omgange, og de sidste 3 skud ses nederst.

Konklusion

»Jensen Classic Safari« kal. 375 H&H er en custom riffel af højeste klasse, og så er den dansk. Selv om riflen koster det samme som en ny Suzuki Alto, så er den alle pengene værd. Hvis jeg ejede en sådan riffel, ville min igennem mange år trofaste og tålmodige hustru blive henvist til gæsteværelset, for ved siden af mig skulle Jensen ligge – altså *riflen!* □

DAHLS TROFÆMONTERING

Åge Dahl Sørensen
Tinghøjvej 27, Vammen
DK-8820 Tjele
Tlf.: 86 69 07 77
Email: dahl-ahlstroem@mail.dk

Zoologisk konservator.
Specialist i storvildt med
mange års erfaring.
Kig forbi eller ring efter prisliste.

Den Lille Fede Magnum

Kal. 300 WSM

300 Win Mag

300 WSM

308 Win

Omkring år 2000 introducerer Winchester »Short Magnum« familien med 300 WSM, og det viser sig, at »Magnum« ikke altid er ensbetydende med længden af patronen. Filosofien bag konstruktionen er, at der er en større krudtmængde tæt på fænghætten, som resulterer i mere ensartet og bedre antænding i forhold til de lange og slankere magnumpatroner. Hylsteret er i længde reduceret med 13,7 mm i forhold til 300 Win Mag, men til gengæld er diameteren ved hylsterbunden øget med 1,1 mm og ved skuldrene med 1,3 mm. Kraven er kun øget med 0,1 mm, og det betyder, at den passer til de fleste gængse magnumbundstykker.

Fordelen ved »Den Lille Fede« er, at man kan konstruere en riffel med kortere stivere lås, som gør riflen lettere og mere handy ved repetitionen. Samtidig har man en ballistik og anlagsenergi som med en 300 Win Mag. Ulempen ved »Den Lille Fede« er, at der sjældent kan være mere end 2 patroner i magasinet og med en lettere riffel en mærkbar rekyl.

Hvis man ejer en riffel med traditionel M98 lås og i kal. 308 win, kan man få den kamret til 300 WSM og tilpasset bundstykke, lås og magasinbrønd til kaliberen. Og det koster ikke en formue. Det fik jeg gjort i 2003 hos Bøssemager Arne Holgersen, Jordløse på Fyn, og riflen skød fremragende. Selv om en standart M 98 har en forholdsvis lang låsegang i forhold til patronens længde, var der aldrig problemer ved repetering.

Siden 2001 er der kommet »6 Små Fede« mere på markedet: 223 WSM, 243 WSM, 25 WSM, 270 WSM, 7 mm WSM og 325 WSM. Hvad bliver mon den næste?

Karakteristik for 300 WSM – baseret på RWS

Evolution bullet EVO 11,9 Gram • BC: 0.366

Indskudt på 192 m med 65c m pibe

Distance, meter	0	100	150	200	300
Hastighed, m/s	930	843	802	762	685
Bulletdrop, cm		+4	+3.4	-0.9	-22.8
Energi, Joules	5146	4228	3827	3455	2792

Godt foto!

- men ærgerligt, hvis det er dit eneste trofæ

Få trofæet sikkert hjem på væggen

Kontakt os før du tager af sted - så er du i sikre hænder, uanset hvor i verden du vil jage. Mere end 20 års erfaring og utallige jægere før dig er garanti for professionel assistance. Koncentrer dig om at nedlægge dit trofæ - vi får det sikkert hjem

Hammerholmen 39D, DK-2650 Hvidovre.
Tel. +45 7010 2066.
Fax +45 7010 2067.
www.trophytransport.dk

Specialiserede medarbejdere er
din bedste garanti:
Bob Karlén: bkarlsen@agilitylogistics.com
Henrik Prebensen: hprebensen@agilitylogistics.com

Valdemars Slot holder åbent tirsdag-søndag kl. 10-17 i maj

I juni, juli og august er der
åbent alle dage kl. 10-17

September tirsdag-søndag kl. 10-17

Dette gælder for slottet samt jagt og trofæmuseet

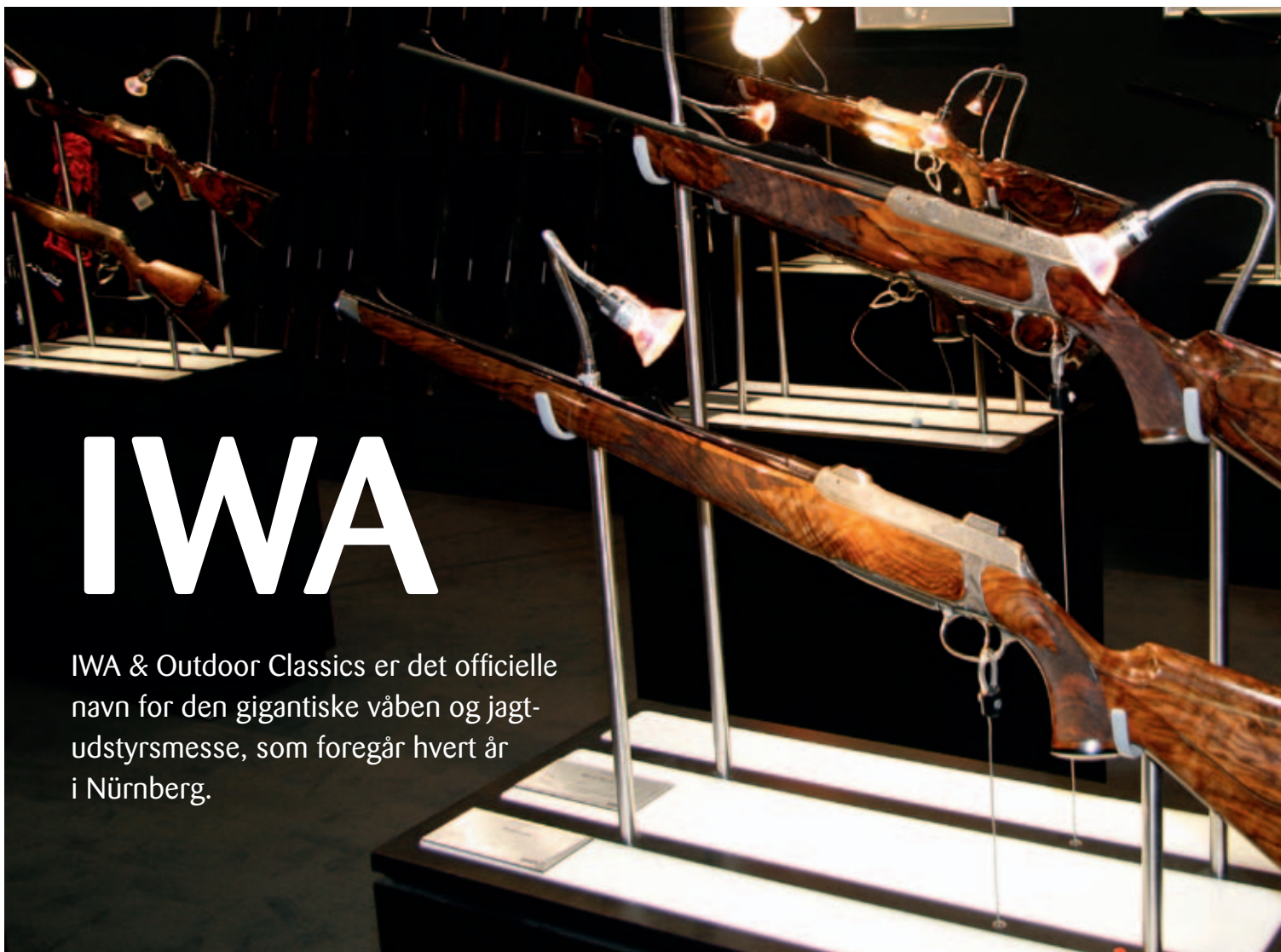
1. juni åbner Danmarks Museum for Lystsejlad

Besøg iøvrigt vor hjemmeside
www.valdemarsslot.dk

VALDEMARS SLOT
TÅSINGE - DANMARK

Slotsalléen 100 · Troense · 5700 Svendborg · Tlf 62 22 61 06
slot@valdemarsslot.dk · www.valdemarsslot.dk

IWA

IWA & Outdoor Classics er det officielle navn for den gigantiske våben og jagt-udstyrsmesse, som foregår hvert år i Nürnberg.

Tekst og foto Nils Holger Ellekilde

Jeg havde tidligere ønsket at komme derned, men messen er desværre ikke tilgængelig for almindelige jægere og våbeninteresserede, men kun for fagfolk »Fachleute«. I min egenskab af redaktør på Trofæ var det nu muligt at få en adgangsbillet som pressemedarbejder.

Derfor rejste jeg fire dage til Tyskland i starten af marts måned for at se på løjerne. En dag til at rejse derned, to dage på messen, og en dag til at rejse hjem. To dage på messen viste sig at være alt for lidt, hvis man virkelig skulle fordybe sig. For messen er kolossal.

Allerede i forhallen tabte jeg næsten pusten. På lange hylder lå lidt over 20 forskellige jagtmagasiner fra hele verden.

De var gratis, bare tag, hvad du ønsker. Og da det jo er uhyre interessant at se, hvordan folkene bag andre blade griber sagerne an, fyldte jeg jagtblade i mine bæreposer ganske uhemmet og fik dem heldigvis

anbragt i garderoben, for det havde været hårdt at skulle slæbe på dem hele dagen.

Samme fejl var jeg ved at gøre, da jeg kom i hallerne. Der var 1200 udstillere fra hele verden. Altså 1200 stande indeholdende alt, hvad hjertet kan begære og i øvrigt aldrig kunne have fantasieret sig til.

Men skulle jeg have 1200 kataloger og brochurer med hjem, måtte jeg leje en mellemstor kassevogn, og i øvrigt var jeg med fly. Heldigvis havde man de fleste steder et pressekit en lille brochure samt en dvd med fotos og andet materiale, og dem fik jeg en del af, rigtigt mange endda.

En dag til fornøjelse

Den første dag vandrede jeg rundt i de syv megastore haller og var fuldstændigt opslugt. Jeg gik fra stand til stand og så på lækreste våben og beundrede alle de sidste modeller. Straks kom der en medarbejder fra standen ilende og låste våbnene fri, så jeg kunne holde dem i hånden og afprøve deres mekaniske funktion. Alle våben var sikrede med en plasticdums i kammeret,

så de ikke kunne lades med skarp ammunition, og derfor var det i orden at tage ladegreb trykke af og tage ladegreb igen for rigtigt at føle den mekaniske funktion. Og straks demonstrerede medarbejderen våbnets take down funktion og viste, hvor let det kunne adskilles og lægges i en passende næsten attache lignende kuffert, normalt ikke meget over 60 cm i længden.

Og værsgo. Nu prøver De! og så fik man lov at prøve, og det var i virkeligheden ikke så svært.

Hold op, hvor var der lækre ting.

Blandt haglbøsserne var der de nyeste fra Arietta, Browning, Beretta, Blaser, Merkel, Perazzi, Rizzini samt andre kendte og for en dansker ukendte mærker. Der var fine gamle englændere, Purdeys, Holland & Holland, Boss og Churchill med flere, som skulle sælges på auktion. Og så var der de små fortrinsvis italienske bøssefabrikmaer.

Her blev jeg fanget ind på en behagelig måde. En køn lille dame på omkring 35 år hev mig i armen. Jeg skulle lige standse her.

Om det ikke var noget for mig, det der hang på væggen altså?

De fabrikerede både dobbeltrifler og haglbøsser, og måske var der en model, som tiltalte mig.

Jo, der var en umådelig elegant haglbøsse i round action med sidelåse og det smukkeste skæftetråde.

Den var silkeglad at stryge hen over, og graveringen, som man i øvrigt kan vælge selv, var fornem. Haglbøssen var behageligt at holde i hænderne, og hvilken balance! Og så kostede den håndbygget efter kundens mål kun mellem 70.000 og 80.000 kr.

Gammelt og nyt

De fine gamle engelske våben forekom at være det rene skrammel ved siden af med deres mange år på bagen, dårlige tilpasning mellem træ og lås på grund af årtiers brug i al slags vejr, deres tunge låsetøj og slæbende aftræk.

Den yngre dame havde allerede den første dag modtaget en række reserveringer på våben, hvor kunden lige skulle komme

forbi og få taget mål. Så næste gang jeg skulle til Italien, måtte jeg lige komme forbi og få taget mål og vælge model, graveringer og skæftetråde. Det efterfølgende besøg skulle handle om den nærmere finish og tilpasning. Og den tredje gang kunne jeg tage mit nye haglggevær med hjem og i øvrigt betale.

Om de ikke skulle have et depositum. Nej det var ikke nødvendigt. Der var endnu aldrig nogen, som var løbet fra en aftale, og de enkelte gange en kunde var død, kunne de sagtens sælge våbnet alligevel.

Jeg havde umådeligt svært ved at løsrive mig, for måske, ja, hvis man nu solgte alle haglbøsserne hjemme i det store våbenskab, så måske. Firmaet hedder S.I.A.C.E. og ligger i Toscana nær Firenze. Den unge dame, nej, geværene gjorde et stort indtryk.

Men der var mange andre stande med customvirksomheder, som det hedder. Mest kendt herhjemme blandt haglggeværere er nok virksomheden Crulla, eller tranen, som er spansk.

Og så gik det ellers videre.

Fra Ferlach var der kommet et par

virksomheder som bygger customrifler. Her foreviste en sympatiske ældre bøssehandler en dobbeltriffl i kaliber 700 express »in the white« det vil sige endnu uden gravering og brunering. Begge dele efter kundens ønske. Koster som en Passat og opefter.

Herfra gik det over kikkerter, både håndkikkerter og rifflkikkerter især det sidste. Række efter række af trækolber monteret med alt det nyeste. Leica er nu med fremme. Schmidt & Bender med deres nye 1 – 8 gange x 24 drivjagt kikkert med rød punkt. Svarowski med deres Z6 serie og den lidt billigere Z5. Den nye Duralytserie fra Zeiss nu også med lys. Kahles fra Østrig med deres Helia model. Leopold er med fremme og stadig med deres langt billigere stålmontager. Men Nikon kan også, og Meopta samt adskillige andre kikkerter i mellemprisklassen, hvis specifikationer nu nærmer sig det, som man før skulle betale langt flere penge for.

Den første dag på messen var heftig og ustruktureret. En fin indbudt middag og dernæst hjem for at være klar til næste dag.

Øverst: Hane Kiplauf riffel med dyb gravering fra Ferlach.
Nederst: Sigtekikkerter fra Zeiss.

Appel til kvindelige jægeres shopping-gen.

En dag til arbejde

Her besluttede jeg mig for at se på en række retrækker rifler, nu hvor der var mulighed for gå fra den ene til den anden.

Jeg startede med Blaser R8 og gik derfra til Merkel Helix og sluttelig til Krieghof Semprio.

Vi starter med opspændingen af slagfjederen, som svarer til sikringsfunktionen på de gamle systemer. Her afsikres ikke, men her spændes slagfjederen ved at »sikrings-palen« føres frem.

Blaserens har en ret lang vandring og er let at spænde op. Helixen er strammere, idet den har en kortere vandring. Og Krieghofen er ganske nem. Jeg fik mulighed for at spænde slagfjederen, kaste riflen til kinden, trykke af, repetere, trykke af, repetere tre til fire gange i træk med hver riffel.

På Blaseren skal man vænne sig til, at man næsten får låsen lige tilbage i næsen, og at låse håndtaget går en smule opad i den bageste fase og skal tilsvarende ned fremme foran. Men det er selvfølgelig et spørgsmål om tilvænning.

På Helixen går låsehåndtaget lige tilbage og frem og med en betydeligere kortere låsevandring.

Hånden skal ikke flyttes ret meget.

Krieghofen er tungere end de to andre, og repeteringen sker som en pumpfunktion. Ingen hænder flyttes fra deres greb, men forskæftet rykkes ved repeteringen frem og tilbage, ganske som i en pumpgun.

Ser vi på repeteringshastighed er Helixen ubetinget den hurtigste af de tre. Den har den korteste låsevandring, og med lidt træning kan man »vippe« låsen frem og tilbage, ligesom vi ser skiskytterne gøre det på TV. Blaseren kommer ind som nummer to med låsevandringen som ovenfor beskrevet.

Krieghofens repetering har en ret lang vandring, og man skal tage fat, så den kommer ind som nummer tre.

Angående takedown funktionen, altså en hurtig adskillelse uden værktøj enten med et pibeski for øje eller for at lægge den i kuffert er Blaseren hurtig at adskille. Helixen er noget mere omstændelig, mens Krieghofen adskilles med tryk på en enkelt pal og smut, så er den i to.

Balancemæssigt ligger både Blaseren og Helixen i top. Rigtig god balance og vægten ligger midt mellem skyttens hænder. Blaseren er mest handy, da den i kraft af sit låsesystem er noget kortere. Helixen er tilsvarende lidt længere, da dens låsesystem fylder lidt mere i længden. Krieghofen er næsetung.

Hvad skal man så vælge? Ja, det kan selvfølgelig ikke afgøres ved, at man kun har haft dem i hånden på en udstilling. En vil vælge Blaseren, fordi den er handy, en vil vælge Helixen for dens hurtighed, og en vil vælge Krieghofen for dens udstråling af styrke og massivitet. Og endelig handler det også om, hvad man skal bruge riflen til.

På opdagelse

At være på IWA er som at være barn i en slikbutik. Og efter retrækkerne tog jeg lige en runde til flere andre fabrikater. Mauser M3 findes i mange forskellige modeller og er ganske dejlig riffel. Den er forsynet med en moderniseret mauserlås, men opspændes også i stedet for at have en gammeldags sikring. Den opspændes fra venstre mod højre med en pal bag på bundstykket. Denne pal har en virkelig god funktion. Og hvad er så bedst, kunne vi spørge her. En riffel med en mauserlignende lås med de ekstra bevægelser af hånden, som her skal til ved repeteringen, eller en moderne retrækker med en hurtigere funktion. Det kan der ikke svares entydigt på. Selvfølgelig er de nye systemer hurtigere især ved de mindre kalibre med svagere rekyl. Men hvis riflen er i en kraftig kaliber med en voldsom rekyl, slår den nemt op i skuddet, og hvor

Krieghof Semprio trukket ud.

stor forskel er der så i repeteringshastigheden, hvis man sammenligner de gamle mauserlåsetyper med de moderne retrækkere. Skud nummer to kan ikke gå, før riflen er nede og man har fanget sigtet igen.

Masser af andre fabrikater kunne beses. Sauerflererne kan man ikke gå forbi. Række efter række af de mest luksuriøse modeller med graveringer og skæftetræ i særklasse. – Hvem har lyst til at medbringe et så kostbart våben ude i bushen, hvor den let kan få skrammer og ridser, spurgte jeg en repræsentant for firmaet. – Det har næsten ingen, svarede han. De købes mest som samlerobjekter og bliver stående derhjemme til almindelig beundring, og ejeren kan sagtens have en med kunststofskæfte til dagligt brug. Den nye Sauer 303 halvautomat er spændende, og dens præcision skulle være lige så god som i de andre Sauermodeller med fast lås. Men den må i Danmark ikke kunne rumme mere end to skud, så fordelene ved denne riffeltype er til at overse her i landet.

Og man kunne blive ved: Sako, Remington, Winchester og Browning. Alle fås de i både andre og dyrere modeller, end dem vi ser herhjemme. En Winchester K 70 Safari i kaliber 458 koster kun en tredjedel af en Blaser Selous, men der er også 100

års udvikling til forskel på de to våben. Men så stødte vi på noget nyt. En Voere. Men det er ikke den gamle Voerefabrik i Voerenbach, som er genoplivet, men en helt ny fabrik i Kufstein, som her har sendt en ny model på markedet. Voere Big Game Hunting Rifle hedder den. I »standard kalibre« fås den i kaliber 338 Lapua Magnum, 416 Rigby, 450 Rigby, 505 Gibbs. I Specialkalibre fås den i 416 Weatherby og 460 Weatherby. Det var i massiv kvalitet i stål og træ, tung og gedigen, men jeg kunne bare ikke spænde slagfjederen op med tommelfingeren. Låsen er af mauser type, men kombineret med manuel opspænding af slagfjederen. Den var bare så stram, at jeg simpelthen ikke havde kræfter nok i tommelfingeren.

Godt klædt på

Også danske firmaer havde stande på IWA. Jeg mødte Hunters Video og Limpopo Travel på en kombineret stand. Laksen og Deerhunter havde hver for sig store stande, og det samme havde Sealandgruppen.

Der kunne skrives et hav af artikler om alle de spændende ting, man mødte på IWA. Det er der ikke plads til her, men vi har på Trofæ fået inspiration til en lang række tests af våben og grej. □

ITALIEN

Vildsvinejagt & storbyferie I Toscana

Wellness, kunst
kultur og gastronomi
for medrejsende
ægtefæller og kærester.

Bukkejagt

15/8 – 30/9

www.iis.dk

Tlf. 86 26 16 66

I 25 år

B & H Jagtrejser v/Holger Olsgaard anbefaler!

Trykjakter i eks. Polen 3 dage
nov/ dec/ jan med 14 delt. fri
afsk. inkl. 3-4 kronhjorte op til 5
kg. **12.999 kr. pr. delt.**

Trykragt i Sydafrika på Springbuk
1 dags inkl. 10 Springbuk pr.
jæger + 4 dages trofæjagt inkl. 1
Blesbuk & 1 Impala. **2.836 Euro**
pr. delt. v/ 5 delt.

Klap- & Drivjagt (14 delt.) i
Sverige 19 & 20. nov. 1 dags
klapj. på 150 fasaner + 50 ænder.
1 dags drivjagt på Då- og
råvildt/Vildvin, frit af Då, Smalldyr,
Kalv, Spidshjort, Rå, Lam,
Vildsvin undtagen so. Ophold
mellem jagtdagene på nærliggende
hotel inkl. aftensmad.
Pris pr. delt. 8.650 kr.

Trykragt i Ungarn på Vildsvin
samt hinder og kalve af Kron-
vildt, 2 dage + 1 dag til ankomst
og 1 dag til hjemrejse, 7-8
jægere inkl. 30 stk. vildt.
1.990 Euro pr. delt.

Meget mere på
www.jagt.nu
Tlf. 49 70 34 05

Safariskydningen 2011

Safariskydningen blev igen i år en stor succes, og skydeudvalget havde gjort et kæmpe forarbejde for at forberede de tre dage.

Skydningen handler både om jagtre-

levant træning samt om socialt samvær, og derfor var mulige ventetider ikke et irritationsmoment, men en kærkommen anledning til råhygge med riffel- og jægersnak.

Skydningen kørte over de tre dage efter planen, som både var fremlagt i Trofæ og på hjemmesiden.

Især bjørneprøven var vellykket. Den foregik efter det Svenske Jægerforbunds-

Der markeres ved bjørneskiverne

John Hansen vandt også hjortejagten i Polen sponsoreret af Diana.

Preben Nielsen vandt en skjorte

Tre glade gutter

regler, og man skal rubbe neglene og skyde hurtigt. Alle, som gik op til denne prøve, bestod og fik bjørnemærket, hvorved de nu lovligt kan deltage i de svenske efterårsjagter, hvor der findes bjørn på terrænet.

Da skydningen var ovre og pointene talt op, endte det med følgende placeringer:

- **Årets hjortejæger:** John Hansen
- **Årets safarijæger:** John Hansen
- **Vindere af holdkonkurrencen:** Kaj

Rasmussen, Svend Erik Thuesen, Torben Svingholm og John Hansen

Vinderen af lodtrækningen om en hjortejagt i Polen: John Hansen

Vinderne af holdkonkurrencen

Standplads ved grisebanen

*John Hansen
– Årets hjortejæger*

Sådan!

Big Five aftenen hos Jan Ulrich

Sæsonens sidste foredrag blev holdt i Brønderslev hos Jan Ulrich i trofærummet i hans jagthus.

Palle Nielsen fra Nordisk Safari Klub bød velkommen og takkede for, at vi måtte komme, og at Jan Ulrich ville bruge sin tid på os. Der var cirka 30 fremmødte.

Jan Ulrich fortalte i sit foredrag om sine mange jagtrejser til fjerne destinationer. Han havde for nyligt været i Cameroun og skyde skovelefant, bongo og de små duikere. Ligesom han havde været i Kasakstan og skyde maralhjort og ibex.

Han viste en jagtfilm fra Afrika, og allermest spændende blev det, når han fortalte om sine jagtoplevelser omkring The big Five.

Det blev en usædvanlig god og spændende aften, og klokken blev henad 23.00 før gæsterne med mange nye indtryk kunne begive sig hjemad. ■

Gem et hoved

Frys et bukkhovede eller to ned og få en enestående chance for at lære at skinne det på den rigtige måde.

Dan Poulsen fra bestyrelsen har forhandlet med Kim Højland, Fyns Naturværksted, om en ny mulighed for at lære noget om den korrekte trofæbehandling ved hjortevildt.

Datoen er endnu ikke fastsat, men vil naturligvis blive offentliggjort her i Trofæ. □

Trofæopmålingsprogram for NSK sommer '11

Dato	Dag	Klokkeslet	Sted	I samarbejde med	Adresse	Tlf. nr.
13-08	Lørdag	09.00 – 15.00	Ringsted	Hubertushuset	Roskildevej 239 Ringsted	57 61 13 60
15-08	Mandag	16.00 – 19.00	Korning	NSK	Klaksmøllevvej 24 Horsens	75 67 33 77

Stadig pladser

Pigeskydning

27. – 28. maj 2011
Ulfborg skyttecenter

Tilmelding sker på mail:
Sauer200@mail.dk – men er først gældende når beløbet for skydningen er indbetalt på konto 4090 018981 med angivelse af deltagerens navn.

Pris

Skydning 450 kr.
Overnatning 175 kr.
Aftensmad fredag 200 kr.
Morgenkomplet lørdag 50 kr.
Frokost lørdag 100 kr.
Tillæg – ikke medlemmer 200 kr.

Evt. yderligere praktiske info.
Preben Nielsen 20 16 83 09

Generel beskrivelse og formål

Et hyggeligt arrangement, hvor det kun er kvindelige skytter, der deltager. Skytterne hjælpes og instrueres af rutinerede skytter/instruktører. Formålet er at dygtiggøre den enkelte skytte i jagtrelevant skydning.

Skydningens indhold

Fredag

Kl. 16-19 Indskydning og træning på 100 m samt grisebanen
Kl. 19.30 Fælles spisning og socialt samvær

Lørdag

Kl. 8-9 Morgenkaffe og information
Kl. 9-12 Indskydning og træning.
Der vil være 100 – 200 – 300 meter bane.
Kl. 12 Frokost
Kl. 13-16 Jagtfeltskydning
Kl. ca. 16 Afslutning

Diverse standard information

Hovedpræmien er endnu ikke helt på plads, men det bliver en jagtrejse. Det kommer på hjemmesiden, så snart det sidste er på plads. Vinderen af turen findes ved lodtrækning.

Ansvarlig for skydningen

Preben Nielsen

Elgmærkeskydning

Den 20. og 21. august 2011 i Ulfborg

Begge dage fra kl. 9.00 til kl. 17.00.
Deltagerne bedes være klar på banen senest 15 min. før tildelt skydetid.
Skydetid oplyses ved tilmelding,

Tilmelding fra 1. august

Tilmelding til Preben Nielsen på e – mail:
sauer200@mail.dk.

Prisen for 5 serier udgør kr. 50,00 for medlemmer og 100,00 kr. for ikke medlemmer.

Ekstra serier kan købes til 10,00 kr. for medlemmer, og 20,00 kr. for ikke medlemmer.

Hvor mange ekstra serier, der vil blive mulighed for at købe, afhænger af antallet af tilmeldinger

Elgmærkeskydningen afholdes efter Svenska Jagaereforbundets regler. Se evt. www.jagareforbundet.se

Skydeudvalget opfordrer alle til at møde op med indskudte rifler og rigelig ammunition. Husk også høreværn.

På www.safariklub.org kan du holde dig orienteret, om NSK's arrangementer

STÆRKE NYHEDER FRA GUNTEX

Blaser R8

Blaser R8 Professional Camouflage

- Syntetisk skæfte i camouflage
- Stødsikker og stabil selv ved ekstreme temperaturer
- Ergonomisk pistolgreb
- Anti-slip elastomer indlæg på forskæfte og pistolgreb
- Sikker greb under alle situationer og vejrforhold
- Kickstop kan indbygges

Vejl. pris kr. **24.299,-**

Få det nye Guntex katalog hos din lokale våbenhandler eller se det på www.guntex.dk

Mauser M03 Stalker

Mauser M03 udmærker sig ved optimal balance, "pinpoint" præcision og kompakte dimensioner

- M03 Alpine skæfte i Grad 4 skæftetræ
- Flutet løb
- Mag-safe magasin lås
- 3-Dot på bageste sigtemiddel
- Løbsslængder i mini og std. kalibre 47 cm eller 52 cm – samlet længde 99 cm eller 102 cm
- Løbsslængde i magnum kalibre 60 cm
- Fås i alle gængse kalibre (dog ikke 8x68 S, .338 Win. Mag. og Blaser Mag., .375 H&H)
- Vægt ca. 3,4 kg

Vejl. pris kr. **31.999,-**

SWAROVSKI
OPTIK
SWAROVISION

Swarovski EL SWAROVISION 10x50 og 12x50

- Maksimal detaljegengivelse
- Perfekt håndtering pga. det unikke EL-greb
- Lysere billede pga. større udgangspupil

Vejl. pris kr. **18.999,-**